

Budapest,
2002. március 14.,
csütörtök

35. szám

Ára: 588,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
8/2002. (III. 14.) BM r.	2170
20/2002. (III. 14.) FVM r.	2170
11/2002. (III. 14.) GM r.	2184
12/2002. (III. 14.) GM—KöViM—KöM e. r.	2194
5/2002. (III. 14.) OM r.	2197
6/2002. (III. 14.) OM r.	2198
7/2002. (III. 14.) OM r.	2199
8/2002. (III. 14.) OM r.	2200
13/2002. (III. 14.) KE h.	2201
14/2002. (III. 14.) KE h.	2201
15/2002. (III. 14.) KE h.	2202
16/2002. (III. 14.) KE h.	2202
17/2002. (III. 14.) KE h.	2202
1018/2002. (III. 14.) Korm. h.	2203
11/2002. (III. 14.) ME h.	2203
12/2002. (III. 14.) ME h.	2205
4/2002. (MK 35.) MSZH közl.	2209
A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III. 19.) BM rendelet módosításáról	2170
A mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet módosításáról . . .	2170
A bányajáradék meghatározásánál figyelembe veendő ásványi nyersanyag és a geotermikus energia értékének számításáról szóló 15/1994. (V. 27.) IKM rendelet módosításáról	2184
Az új személygépkocsik üzemanyag-gazdaságossági és széndioxid-kibocsátási adatainak közzétételéről	2194
A takarmánykeverék-gyártási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről	2197
A vetőmag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről	2198
A környezettechnológiai szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről	2199
A tápanyag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről	2200
Rendőr dandártábornok kinevezéséről	2201
Rendőr dandártábornok kinevezéséről	2201
Határőr dandártábornok kinevezéséről	2202
Dandártábornok kinevezéséről	2202
Egyetemi tanári kinevezésről	2202
A Nagyszentmiklósi kincs bemutatásához kapcsolódó kormányzati kezességvállalásról	2203
Kormányzati főtisztviselők kinevezéséről	2203
Központi tiszt cím adományozásáról	2205
Az Országos Választási Bizottság 9/2002. (III. 7.) OVB állásfoglalása a Magyarországon tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgárok névjegyzékbe történő felvételéről	2207
A Hungelektro 2002. 7. Nemzetközi Elektronikai Konstruktív és Technológiai Szakkiállításon és Konferencián bemutatásra kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási kedvezményéről	2209
Az Oktatási Minisztérium pályázati felhívása az oktatási miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai vizsga szervezésére történő jogosultság elnyerésére	2209
A Központi Kárrendezési Iroda közleménye a 2002. április 29-től május 11-ig terjedő időszak — I. földalpra vonatkozó — termőföld árveréseiről	2212
A Központi Kárrendezési Iroda közleménye	2213
A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	2213

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 8/2002. (III. 14.) BM rendelete

a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III. 19.) BM rendelet módosításáról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. §-a (2) bekezdésének *e*) pontjában, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 45. §-ának (2) bekezdésében, 50. §-ának (2) bekezdésében, 54. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III. 19.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. számú mellékletének I. címében az 1. pont *a*) alpontjának harmadik, gondolatjeles bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[1. Az Országos Rendőr-főkapitányságon

a) 150%-os mértékben]

„— Bűnügyi Ellátó Igazgatóság Művelési Főosztály Bevetési Osztálya és Felderítő Osztálya”

(2) Az R. 2. számú mellékletének I. címében az 1. pont *a*) alpontja a következő negyedik, gondolatjeles bekezdéssel egészül ki:

[1. Az Országos Rendőr-főkapitányságon

a) 150%-os mértékben]

„— Bűnügyi Ellátó Igazgatóság Tanúvédelmi Szolgálat Személyvédelmi Osztálya”

(3) Az R. 2. számú mellékletének I. címében az 1. pont *c*) alpontja a következő hetedik, gondolatjeles bekezdéssel egészül ki:

[1. Az Országos Rendőr-főkapitányságon

c) 100%-os mértékben]

„— Bűnügyi Ellátó Igazgatóság Tanúvédelmi Szolgálat Tanúvédelmi Osztálya”

(4) Az R. 2. számú melléklete I. címének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. A kormányrendelet 50. §-a értelmében különleges bevetési pótléokra jogosultak:)

„2. A Határőrség Országos Parancsnokságán

a) 125%-os mértékben a Bevetési Főosztály Speciális Bevetési Alosztályának állománya;

b) 100%-os mértékben

— Bevetési Főosztály állománya (a Légi Bevetési Alosztály állományának kivételével),

— Határőr Igazgatóságok Bevetési Osztályai Bevetési Alosztályainak állománya.”

2. §

(1) Ez a rendelet — a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel — a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, rendelkezéseit 2002. február 1. napjától kell alkalmazni.

(2) Az 1. § (2) és (3) bekezdése 2002. április 1-jén lép hatályba.

(3) Az 1. § (4) bekezdése *b*) pontjának a Határőr Igazgatóságok Bevetési Osztályai Bevetési Alosztályainak állományára vonatkozó rendelkezése 2002. július 1-jén lép hatályba.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 20/2002. (III. 14.) FVM rendelete

a mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet módosításáról

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 49. §-a (4) bekezdésének *a*) pontjában

kapott felhatalmazás alapján — az érdekelt miniszterekkel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) E rendelet hatálya

a) a mezőgazdasági haszonállatok tenyésztésére, tartására és elhelyezésére (a továbbiakban együtt: állattartás), valamint

b) az állattartással foglalkozó természetes személyre, jogi személyre és jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságra (a továbbiakban együtt: állattartó) terjed ki.

(2) A rendelet hatálya nem terjed ki:

a) a vadon élő állatokra,

b) a versenyeken, bemutatókon, kulturális vagy sporteseményeken vagy ilyen tevékenységek során való felhasználásra szánt állatokra,

c) a kísérleti vagy laboratóriumi állatokra,

d) a gerinctelen állatokra.”

2. §

Az R. 2. §-ának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában:)

„a) *állat*: az élelmiszer, gyapjú, bőr vagy szőrme előállításához vagy egyéb mezőgazdasági célra tenyésztett vagy tartott állat, beleértve a halakat, kétélűeket, hullóket, illetve a mezőgazdasági haszon céljából tenyésztett vagy tartott struccot és emut,”

3. §

Az R. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § Az állattartó az állat tartása során köteles:

a) az adott állatfaj, illetve -fajta élettani, viselkedési és szociális igényeit figyelembe venni,

b) az állatot jólléte érdekében szakszerűen gondozni,

c) a megalapozott tudományos eredmények és tapasztalatok alapján az állatot annak fajára, fajtájára, korára, fejlettségére, alkalmazkodási képességére, háziasítottságának fokára, fiziológiai állapotára, etológiai szükségleteire figyelemmel takarmánnyal és folyadékkal ellátni, valamint gondozni,

d) biztosítani, hogy az állatnak adott takarmány és folyadék ne tartalmazzon olyan anyagot, amely annak szenvedést vagy fájdalmat okozhat,

e) az állatot fiziológiai szükségleteinek megfelelő időközönként megetetni,

f) elkerülni az állatnak szükségtelen fájdalom, sérülés vagy szenvedés okozását.”

4. §

Az R. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Az etető- és itatóberendezést úgy kell kialakítani, összeállítani, elhelyezni, üzemeltetni és karbantartani, hogy

a) az állatnak fiziológiai szükségletei kielégítésére bármikor kellő folyadékpótlásra legyen lehetősége,

b) az a lehető legkisebb mértékre csökkentse a takarmány kiszóródását, illetve a folyadék kiömlését vagy szennyeződését,

c) ahhoz minden egyes állatnak legyen elegendő hozzáférési lehetősége, így az állatok között ne alakuljon ki versengés,

d) az ne okozzon vagy eredményezzen sérülést az állatnak,

e) az bármilyen időjárási körülmények között működjön,

f) folyadékfogyasztása, és ahol az szükséges, takarmányfogyasztása megfigyelhető legyen.

(2) Az állatnak — a terápiás, megelőzési vagy tenyésztéstechnikai beavatkozás céljából adott anyagok kivételével — csak olyan takarmány adható, amely a tudomány jelenlegi állása szerint nem befolyásolja kedvezőtlenül jólétét.

(3) Az állatok férőhelye feleljen meg az állat fájának, fajtájának, korának, ivarának, élettani állapotának és az állat hozzáférjen a pihenő-, etető-, itató-, trágyázóterhez.”

5. §

Az R. 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Szabad tartás esetén biztosítani kell az állatok számára olyan területet, illetve létesítményt, ahol azok a szélsőséges időjárási körülmények esetén, valamint a ragadozókkal és az egészségre ártalmas hatásokkal szemben védelmet találnak.”

6. §

Az R. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § Az állattartónak az állattartási helyén gondoskodnia kell arról, hogy a világítás, hőmérséklet, relatív páratartalom, a levegő portartalma és egyéb környezeti viszonyok (gázkoncentráció vagy zajintenzitás) értékei az állatra ne legyenek káros hatással, valamint, hogy megfeleljenek a bevált gyakorlatnak és az állat-élettani, viselkedésbeli szükségleteinek. Az állatot állandó, illetve hirtelen nagy zajnak kitenni tilos.”

7. §

Az R. 7. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állattartás során használt műszaki berendezést naponta legalább egyszer ellenőrizni kell, és minden észlelt

hibát azonnal el kell hárítani. Ha egy hiba azonnal nem hárítható el, haladéktalanul meg kell tenni minden, az állat jóllétének és egészségének megóvásához szükséges óvintézkedést.

(3) Mesterséges szellőztetésű istállóban olyan kiegészítő, kiegészítő megoldásról kell gondoskodni, amely biztosítja az állat egészségének megőrzését és a komfortérzetét megvalósító elégséges légcserét — a mesterséges szellőztetési rendszer meghibásodása esetén is —, valamint gondoskodni kell a meghibásodásra figyelmeztető riasztó rendszerről vagy a folyamatos felügyeletről, és azok rendszeres ellenőrzéséről.”

8. §

Az R. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) Az állat zárt elhelyezésekor meg kell szüntetni a szerkezeti éles széleket, kiemelkedéseket, a felhasznált anyagok nem okozhatnak kellemetlen érzést, sérülést. Az állattal érintkező felületnek megfelelően tisztíthatónak és fertőtleníthetőnek kell lennie, valamint nem készülhet az állat egészségére káros anyagból.

(2) Az állat elhelyezésének és az épületnek olyannak kell lennie, hogy az állat minden nehézség nélkül megfigyelhető legyen.

(3) Megfelelő (rögzített vagy hordozható) világítási eszközökkel kell biztosítani ahhoz, hogy az állatot bármely időpontban ellenőrizni lehessen.

(4) Az istállópadozatnak könnyen tisztíthatónak és csúszásmentesnek kell lennie. Az állatot nem szabad folyamatosan sötétben tartani, valamint folyamatos mesterséges világítás esetén biztosítani kell egy attól mentes nyugalmi időszakot. Ha a rendelkezésre álló természetes fény kevés az állat-életlani és etológiai szükségleteinek kielégítésére, akkor megfelelő mesterséges megvilágításról kell gondoskodni.

(5) Az állat zárt tartására szolgáló épületet úgy kell megépíteni és karbantartani, hogy a tűzveszély a lehető legkisebb legyen. Az alkalmazott anyagnak tűzállónak vagy égéskésleltetővel kezeltnek kell lennie. Minden szükséges intézkedést meg kell tenni (vérszjelző rendszer felszerelése, az állatok épületből való eltávolítására kiürítési terv kidolgozása), hogy az állat megóvása érdekében azonnali cselekvésre legyen lehetőség.”

9. §

Az R. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Olyan tenyésztési eljárás vagy tenyésztési program, amely bármely állatnak szenvedést okoz, vagy okozhat, a gyakorlatban nem alkalmazható, kivéve azon szükséges beavatkozások alkalmazását, amelyek minimális vagy pillanatnyi szenvedést vagy sérülést okoznak.

(2) Az állatot nem szabad olyan teljesítményre kényszeríteni, amely — fajára, fajtájára, korára, egészségi állapotára figyelemmel — meghaladja az attól elvárható mértéket.

(3) Nem tartható mezőgazdasági célra olyan állat, amelynek — genotípusa, illetve fenotípusa alapján — tartása káros hatással van annak egészségére és jóllétére.”

10. §

Az R. 11. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az állatok gondozásával és felügyeletével megbízott személyt el kell látni a szükséges utasításokkal és útmutatással, valamint gondoskodni kell arról, hogy ismerje a mezőgazdasági haszonállatok tartására vonatkozó, e rendeletben és más jogszabályokban foglalt rendelkezéseket.”

11. §

Az R. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha annak gyanúja merül fel, hogy az állat nem egészséges, vagy viselkedésében nyilvánvaló jelei mutatkoznak a kedvezőtlen változásnak, az állattartó késedelem nélkül köteles jelenteni azt az állatorvosnak, és haladéktalanul meg kell tennie azokat a szükséges intézkedéseket, amelyekkel a szükségtelen szenvedés és sérülés elhárítható. Szükség esetén a beteg vagy sérült állatot olyan megfelelő helyen kell elkülöníteni, ahol száraz és kényelmes alom áll rendelkezésére.”

12. §

Az R. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § Az állattartónak nyilvántartást kell vezetnie az állatlétszámról, elhullásokról és azok okáról, az ellenőrzésekről, az alkalmazott kezelésekről, a termelésről és az állományváltásról (állatértékesítés és -vásárlás). A nyilvántartást legalább öt évig meg kell őrizni, és azt az ellenőrzést végző hatóság részére be kell mutatni. Az előírások betartását az állategészségügyi hatóság bármikor — egyéb célú ellenőrzésekkel egyidejűleg is — ellenőrizheti.”

13. §

Az R. a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § (1) Az e rendeletben foglaltak végrehajtása tekintetében az illetékes állategészségügyi és élelmiszerellenőrző állomás (a továbbiakban: állomás) — az erre a célra összeállított, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) által kiadott ellenőrzési listák felhasználásával — legalább évente állat-

védelmi ellenőrzést végez. Ellenőrzést az arra feljogosított személy bármikor végezhet.

(2) Az állomás köteles az általa elvégzett ellenőrzések összesített eredményeit minden év január 31. napjáig a minisztériumnak jelenteni.”

14. §

Az R. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § A rendelet 1. számú melléklete a borjak tartására, 2. számú melléklete a sertések tartására, 3. számú melléklete a tojótyúkok ketreces tartására, 4. számú melléklete a hizott máj előállítására, 5. számú melléklete a tolltépésre, 6. számú melléklete a mezőgazdasági haszonállatokon érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozásokra, 7. számú melléklete az egyes állatfajoknál végzett állatvédelmi ellenőrzések jelentési formájára vonatkozó szabályokat tartalmazza.”

15. §

Az R. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ez a rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgy körében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 88/166/EGK irányelve a ketrechen tartott tojótyúkok védelmével kapcsolatos minimális követelmények megállapításáról,

b) a Tanács 91/629/EGK irányelve a borjak védelmének minimális követelményeiről, valamint a Tanács azt módosító 97/2/EK irányelve és 97/182/EK határozata,

c) a Tanács 91/630/EGK irányelve a sertések védelmének minimális követelményeiről, valamint a Tanács azt módosító 2001/88/EK és a Bizottság 2001/93/EK irányelve,

d) a Tanács 98/58/EK irányelve az állatok védelméről a mezőgazdasági haszonállattartás során,

e) a Tanács 99/74/EK irányelve a tojótyúkok védelmével kapcsolatos minimális követelmények megállapításáról,

f) a Tanács 2000/50/EK határozata a gazdasági haszon céljából tartott állatok tartási helye ellenőrzésének minimális követelményeiről.”

16. §

(1) Az R. 1—3. számú melléklete helyébe e rendelet 1—3. számú melléklete lép.

(2) Az R. 4—6. számú melléklete e rendelet 4. számú melléklete szerint módosul.

(3) Az R. az e rendelet 5. számú mellékletében foglalt, új 7. számú melléklettel egészül ki.

17. §

(1) Ez a rendelet — a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével — a kihirdetését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

(2) E rendelet 16. §-ának (3) bekezdése, valamint az R. e rendelet 16. §-ának (2) bekezdésével megállapított 4. számú mellékletének 4.2. pontja a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(3) Az R. e rendelet 16. §-ának (1) bekezdésével megállapított 3. számú mellékletének 2. pontja 2003. január 1. napján lép hatályba.

(4) Az R. e rendelet 16. §-ának (1) bekezdésével megállapított 1. számú mellékletének 20. pontjában az „1993. december 31. napja után — az ezt követő 4 évben — újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett” szövegrész, valamint 22. pontjában az „1997. december 31. napja után épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett” szövegrész 2007. január 1. napján hatályát veszti.

(5) Az R. e rendelet 16. §-ának (1) bekezdésével megállapított 2. számú mellékletének 1.2.1. pontjában az „újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében” szövegrész a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján hatályát veszti.

(6) Az R. e rendelet 16. §-ának (1) bekezdésével megállapított 2. számú mellékletének 1.2.2., 1.2.3., 1.2.5., 1.2.6., valamint 1.2.10. pontjában az „újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében” szövegrész 2013. január 1. napján hatályát veszti.

(7) Az R. e rendelet 16. §-ának (1) bekezdésével megállapított 2. számú mellékletének 1.3. pontjában az „újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében” szövegrész 2006. január 1. napján hatályát veszti.

(8) Az R. e rendelet 16. §-ának (1) bekezdésével megállapított 3. számú mellékletének 25. pontja 2007. január 1. napján, 7. pontja pedig 2012. január 1. napján hatályát veszti.

(9) Az R. e rendelet 16. §-ának (1) bekezdésével megállapított 3. számú melléklete 1. pontjának b) alpontja, 9. pontja, valamint a 11. pontjához tartozó alcímbe a „fel nem javított és” szövegrész 2012. január 1. napján hatályát veszti.

Dr. Vonza András s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter

1. számú melléklet
a 20/2002. (III. 14.) FVM rendelethez

„1. számú melléklet
a 32/1999. (III. 31.) FVM rendelethez

A borjak tartásának minimális követelményei

1. Borjú: a szarvasmarha hat hónapos koráig.

2. A borjútartásban használatos istállóknak, berendezéseknek és egyéb használati eszközöknek hatékonyan tisztíthatóknak és fertőtleníthetőknak kell lenniük, valamint a borjakra nézve ártalmas anyagot nem tartalmazhatnak. A bélsarat, vizeletet, takarmánymaradékot, a kiszórt takarmányt a szükséges gyakorisággal el kell távolítani, hogy csökkenjen az erős szagok kialakulásának, valamint a rovarok és rágcsálók vonzásának lehetősége. Az állattartás során használt eszközöket, berendezéseket és karámokat rendszeresen tisztítani és fertőtleníteni kell a keresztfertőzések megakadályozása, valamint a kórokozók elszaporodásának megelőzése érdekében.

3. Az elektromos áramköröket és berendezéseket úgy kell a vonatkozó érvényes előírások szerint szerelni, hogy azok áramütést ne okozzanak.

4. Az épület szigetelésének, fűtésének, szellőztetésének biztosítania kell, hogy a légáramlás, a porkoncentráció, a hőmérséklet, a relatív páratartalom és a széndioxid, az ammónia, valamint az egyéb gázok koncentrációja a borjak egészségét nem károsító szinten maradjon a más jogszabályban előírt kibocsátási előírások figyelembevételével.

5. Minden automatikus üzemű vagy mechanikus működésű berendezést legalább naponta egy alkalommal ellenőrizni kell. Az észlelt meghibásodást azonnal meg kell szüntetni. Ha ez nem lehetséges, addig, amíg a hiba nem szüntethető meg, a borjak egészsége és jó közérzete érdekében meg kell tenni a szükséges intézkedéseket, és olyan alternatív megoldást kell alkalmazni, amely biztosítja a folyadék- és takarmányellátást és a megfelelő környezeti állapot fenntartását.

6. Mesterséges szellőzési rendszer alkalmazása esetén megfelelő kiegészítő megoldással kell biztosítani a légcserét annak érdekében, hogy a borjak egészségi állapota még a mesterséges szellőztetési rendszer meghibásodása esetén se károsodjon, illetve a borjak komfortérzete ne romoljon. A rendszer meghibásodására a gondozót riasztórendszernek kell figyelmeztetnie. A riasztórendszer működőképességét rendszeresen ellenőrizni kell.

7. Tilos a borjakat állandó sötétben tartani. Szokásaik és fiziológiai szükségletük kielégítése céljából — a klimatikus viszonyokat figyelembe véve — természetes és mesterséges megvilágításról kell gondoskodni. A mesterséges megvilágítás időtartamának a természetes nappali fényével

kell megegyeznie. Ez az időtartam általában a kilenc és tizenhét óra közötti időszaknak felel meg. Kiegészítésként olyan rögzített helyzetű vagy hordozható fényforrást kell használni, amelynek fényereje elegendő minden borjú bármikor történő ellenőrzéséhez, vizsgálatához.

8. Az állattartónak minden egyedileg vagy csoportosan tartott, istállózott borjút legalább naponta kétszer, szabadon tartott borjút legalább naponta egyszer ellenőriznie kell. Minden sérült vagy betegnek tűnő borjút azonnal megfelelő kezelésben kell részesíteni. Amikor szükségessé válik, a beteg vagy sérült borjút száraz, kényelmes fekvést biztosító alommal ellátott elkülönítőbe kell helyezni. Az olyan esetekben, amelyek meghaladják az állattartó ismeretét, állatorvosi tanácsot kell kérni.

9. A borjúszállás kialakításánál minden egyes borjú számára biztosítani kell a lefekvés, a pihenés, a felkelés, a saját maga nehézség nélküli ellátásának a lehetőségét, valamint, hogy fajtársait láthassa.

10. A lekötők sérülést nem okozhatnak. A lekötőrendszereket rendszeresen ellenőrizni kell. A kényelmes rögzítés érdekében el kell végezni a szükséges utánállítást. A lekötésre használt eszközöknek olyannak kell lenniük, hogy ne okozzanak fulladást vagy sérülést, valamint elég hosszúnak kell lenniük, hogy a borjú nehézség nélkül lefekhessen, pihenhessen, felkelhessen és saját magát elláthassa.

11. A padozatnak repedésektől és folytonossági hiányoktól mentesnek, a folyadék elvezetésére megfelelő lejtéssel kialakítottak, egyenletesnek, simának, de csúszásmentesnek kell lennie, és úgy kell azt kialakítani, hogy se a felállás, se a fekvés ne okozzon sérülést vagy szenvedést. A padozat kialakítás feleljen meg a borjú méretének, testtömegének, legyen megfelelően szilárd. A fekvőhelynek kényelmesnek, tisztának, megfelelő vízelvezető képességűnek és a borjak számára ártalmatlannak kell lennie.

12. Gondoskodni kell a borjú korának, testtömegének, szokásainak, fiziológiai szükségleteinek megfelelő takarmányozásról, annak érdekében, hogy a borjú megfelelő egészségi állapota és jó közérzete fenntartható legyen. Minden kététnél idősebb borjúnak rosttartalmú takarmányt kell adni naponta, valamint azoknak annyi vasat kell biztosítani, hogy vérükben a hemoglobin literenkénti szintje a 4,5 mmol értéket elérje. Nyolchetes koruktól húszhetes korukig fokozatosan 50 grammról minimum 250 grammra kell emelni a napi emészthető rostanyag táplálék útján történő bevitelét. A borjakra szájkosarat rakni tilos. Egyedi esetben — állatorvos utasítása alapján — a rossz szokás kialakulásának megelőzése céljából az indokolt lehető legrövidebb időtartamra szopásgátló eszközök alkalmazása megengedett.

13. A borjakat naponta legalább két alkalommal kell etetni. Csoportosan tartott borjak esetében, amelyek nem „ad libitum” etetésűek, vagy abban az esetben, ha nem automatikus működésű takarmányellátó berendezést al-

kalmaznak, a csoport minden egyes állatának lehetőleg azonos időben kell a takarmányhoz jutnia, valamint törekedni kell a takarmányhoz való hozzáférés egyenlő esélyének biztosítására.

14. Minden kététnél idősebb borjú számára biztosítani kell a megfelelő mennyiségű friss ivóvizet, illetve azt, hogy folyadékbeviteli igényét más folyadékkal kielégíthesse. Hőség vagy betegség esetén gondoskodni kell a friss folyadékkal való folyamatos ellátásról.

15. Mind az etető-, mind az itatóberendezést úgy kell megtervezni, kivitelezni, elhelyezni és üzemeltetni, hogy a borjak számára biztosított takarmánynak és folyadéknak elszennyeződési lehetősége a legkisebb legyen.

16. Az állattartónak vagy a gondozónak minden istállózott borjút legalább naponta kétszer, a szabad tartásos rendszerben legalább egyszer ellenőriznie kell.

17. Minden beteg vagy betegsége gyanús egyed megfelelő ellátásáról azonnal gondoskodni kell, és ha szükséges, haladéktalanul állatorvost kell hívni.

18. A borjakat lekötni tilos, kivéve a csoportosan tartottakat. A csoportosan tartott borjakat legfeljebb egy órára, az etetés idejére lehet kikötni. A kikötés nem okozhat sérülést és fájdalmat, nem fojthatja az állatot és nem akadályozhatja mozgásában.

19. A borjút a születését követően haladéktalanul, de minden esetben az élete első hat órájában colostrumhoz kell juttatni.

20. Minden 1993. december 31. napja után — az azt követő 4 évben — újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhelynek meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

— csoportosan tartott borjak részére elegendő szabad területnek kell rendelkezésre állnia ahhoz, hogy azok akadályoztatás nélkül megfordulhassanak, lefekhessenek és felállhassanak, valamint minden borjú számára 150 kg-os testtömegig legalább 1,5 m² területet kell biztosítani,

— az egyedi boxban tartott borjak esetében, valamint a lekötéses tartási rendszerű istállóknak a boxoknak, illetve az istállóknak hézagolt oldalfalúnak kell lenniük. Az egyedi bokszt minimális szélessége 90 cm ± 10 százalék, illetve a marmagasság 0,8-szerese.

21. A 20. pontban foglaltak nem vonatkoznak azon állattartóhelyekre, ahol 6 borjúnál kevesebb állatot tartanak.

22. Minden, 1997. december 31. napja után újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhelynek meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

— a borjakat nyolchetes korukat követően egyedi ketrecben tartani csak állatorvosi kezelés, viselkedésszerű problémák vagy kezelések elvégzése miatt lehet. Az egyedi

ketrec hosszúságának legalább a borjak orrhegytől faroktőig mért hosszának 1,1-szeresének, szélességének legalább a borjú álló testhelyzetében mért marmagasságával megegyezőnek kell lennie. Az egyedi borjúketrecek oldalsó határoló elemeinek — a beteg állatok számára szolgáló izoláló boxok kivételével — biztosítaniuk kell, hogy az állat láthassa fajtársát;

— minden borjú számára 150 kg-os testtömegig legalább 1,5 m², 150—220 kg-os testtömegig legalább 1,7 m², 220 kg testtömeg felett legalább 1,8 m² területet kell biztosítani.

23. A 22. pontban foglaltak nem vonatkoznak:

— az anyjokkal együtt tartott szopósborjak tartására, valamint

— azon állattartóhelyekre, ahol 6 borjúnál kevesebb állatot tartanak.

24. A borjak számára az eset sajátosságához igazodó körülményeket az alábbi esetekben kell biztosítani:

24.1. olyan borjaknál, amelyeket egészségi állapotuk vagy viselkedésük miatt a csoporttól el kell különíteni annak érdekében, hogy a szükséges kezelést megkapják,

24.2. anyjokkal együtt tartott szopósborjaknál,

24.3. szabad tartású istállóban tartott borjaknál,

24.4. a szabadban elhelyezett ketrec oldalfala — az időjárás szélsőségeitől való védelem érdekében — lehet zárt. Ebben az esetben a ketrec elülső része lehetőséget kell hogy biztosítson az állat előre és oldal irányba történő kilátására. Egyúttal biztosítani kell az állat számára a száraz fekvőhelyet is.”

2. számú melléklet

a 20/2002. (III. 14.) FVM rendelethez

„2. számú melléklet

a 32/1999. (III. 31.) FVM rendelethez

A sertések tartásának minimális követelményei

1. Általános szabályok

1.1. E melléklet rendelkezései alkalmazásában:

a) *sertés*: tenyésztés vagy hizlalás céljából tartott különféle korú sertés,

b) *kan*: tenyésztésre szánt ivarérett hímivarú sertés,

c) *kocasüldő*: ivarérett nőivarú sertés az első fialásig,

d) *koca*: a nőivarú sertés megnevezése az első fialás után,

e) *anyakoca*: a nőivarú sertés megnevezése a fialás és a malacok utónevelésbe vétele közötti időszakban (szoptató koca),

f) *szárazonálló koca*: a nőivarú sertés megnevezése a malacok elválasztása és a következő fialás közötti időszakban,

g) *malac (szopómalac)*: a sertés megnevezése születésétől választásig (utónevelés kezdetéig),

h) *utónevelt malac*: a sertés megnevezése a választástól tízhetes életkorig,

i) *hízó, illetve süldő*: a sertés megnevezése tízhetes kortól vágásig, illetve tenyésztésbe állításig.

1.2. A sertések tartására használt minden épületnek meg kell felelnie az 1.2.1. és 1.2.2. pontban foglalt követelményeknek.

1.2.1. Újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében a csoportosan tartott minden egyes utónevelt malac és hízó számára legalább a következő akadálytalanul használható alapterületet kell biztosítani:

— 10 kg-os vagy annál kisebb malacok számára 0,15 m²-es,

— 10 és 20 kg-os malacok esetében 0,20 m²-es,

— 20 és 30 kg-os sertések esetében 0,30 m²-es,

— 30 és 50 kg-os sertések esetében 0,40 m²-es,

— 50 és 85 kg-os sertések esetében 0,55 m²-es,

— 85 és 110 kg-os sertések esetében 0,65 m²-es,

— 110 kg-nál nehezebb állatok esetében 1 m²-es

férőhelynek kell minden egyes állat rendelkezésére állnia.

1.2.2. A termékenyített kocasüldők, illetve kocák csoportos tartása során újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében minden egyes termékenyített kocasüldő számára legalább 1,64 m², minden egyes koca részére legalább 2,25 m² akadálytalanul használható alapterületet kell biztosítani. A 6 egyednél kevesebbet tartalmazó csoport esetén az akadálytalanul használható alapterületet 10%-kal növelni kell. A 40 vagy ennél több egyed tartalmazó csoport esetén az akadálytalanul használható alapterület 10%-kal csökkenthető.

1.2.3. A padozatfelületnek újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében meg kell felelnie az 1.2.3.1—1.2.3.3. pontokban foglaltaknak.

1.2.3.1. A termékenyített kocasüldők esetében az 1.2.2. pontban előírt minimális alapterületből egyedenként legalább 0,95 m² legyen tömör, szilárd padozatfelület, melyből legfeljebb 15%-ot foglalhatnak el a vízelvezető nyílások.

1.2.3.2. A vemhes koca esetében az 1.2.2. pontban előírt minimális alapterületből egyedenként legalább 1,3 m² legyen tömör, szilárd padozatfelület, melyből legfeljebb 15%-ot foglalhatnak el a vízelvezető nyílások.

1.2.3.3. A betonból készült rácpadozatnak meg kell felelnie az alábbiaknak:

A nyílások szélessége:

— malac esetében legfeljebb 11 mm,

— utónevelt malac esetében legfeljebb 14 mm,

— hízó esetében legfeljebb 18 mm,

— termékenyített kocasüldő és koca esetében legfeljebb 20 mm lehet.

A rács szélességének:

— malac és utónevelt malac esetében legalább 50 mm-nek,
— hízó, termékenyített kocasüldő és koca esetén legalább 80 mm-nek kell lennie.

1.2.4. Tilos olyan épület létesítése, valamint az épületek olyan módon történő átalakítása, ahol kocákat és kocasüldőket lekötve tartanak.

1.2.5. A tíznél kevesebb kocát tartó gazdaságok kivételével újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében a kocasüldőket és a kocákat a termékenyítés utáni 4. hét elteltétől, 1 héttel az ellés várható időpontja előtti napig csoportosan kell tartani. A csoport tartására kialakított kuterica oldalfalainak 2,8 m-nél hosszabbnak kell lenniük. Ha egy csoportban kevesebb, mint 6 egyed tartanak, a kuterica oldalfalainak 2,4 m-nél hosszabbnak kell lenniük.

1.2.5.1. A 10 kocasüldőnél és kocánál kevesebb egyed tartó gazdaságokban az állatok az 1.5. pontban leírt időtartam alatt elkülönítve is tarthatók, ha azok saját rekeszükben kényelmesen meg tudnak fordulni.

1.2.6. E rendelet előírásait figyelembe véve újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében a kocasüldők és kocák számára állandó hozzáférést kell biztosítani manipulálható anyaghoz, illetve a játszás lehetőségéhez.

1.2.7. A csoportosan tartott kocasüldők és kocák takarmányozására olyan rendszert kell alkalmazni, amely a vetélytársak jelenlétében is lehetővé teszi minden egyed számára az elegendő mennyiségű táplálék felvételét.

1.2.8. Minden szárazonálló vemhes kocának és kocasüldőnek az éhség csillapítására és rágási igényeinek kielégítésére elegendő mennyiségű ballaszt- vagy magas rosttartalmú, valamint magas energiatartalmú takarmányt kell biztosítani.

1.2.9. Azokat, az egyébként csoportosan tartandó sertéseket, amelyek különösen agresszívek, vagy amelyeket más sertések megtámadtak, illetve amelyek betegek vagy sérültek, ideiglenes jelleggel egyedi kutericában lehet hizlalni.

1.2.10. Az 1.2.9. pont szerinti célra alkalmazott egyedi kuterica méreteit újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében úgy kell kialakítani, hogy az állat kényelmesen megfordulhasson, hacsak ez nem ellentétes az állatorvos erre vonatkozó konkrét utasításával.

1.3. Újonnan épített, újjáépített vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetében tilos a kocákat és a kocasüldőket lekötve tartani.

1.4. Az 1.2. és 1.3. pontban foglalt rendelkezések nem vonatkoznak a hat sertésnél, illetve öt — malacukat nevelő — anyakocánál kevesebbet tartó létesítményekre.

1.5. Az istállók szerkezeti elemei — főleg azok, amelyekhez a sertések hozzáférhetnek — nem tartalmazhatnak a sertésekre nézve káros anyagokat, továbbá azoknak kel-

lően tisztíthatóknak és fertőtleníthetőknak kell lenniük. Az épület szigetelésének, fűtésének és szellőztetésének biztosítania kell, hogy a légáramlás-sebesség, a porszint, a hőmérséklet, a relatív páratartalom, a szén-dioxid és az ammónia, valamint az egyéb gázok koncentrációja olyan mértékű legyen, amely nem káros a sertésekre. Az épületnek azon részében, ahol a sertéseket tartják, kerülni kell a 85 dBA vagy ennél nagyobb folyamatos zajszintet.

1.6. Minden automatikus vagy mechanikus berendezést, amely a sertések jólléte és egészsége érdekében nélkülözhetetlen, naponta legalább egyszer ellenőrizni kell. Amennyiben meghibásodás észlelhető, a hibát azonnal ki kell javítani, vagy ha ez lehetetlen, azonnali lépéseket kell tenni az állatok egészségének és jóllétének megőrzése érdekében, nevezetesen alternatív etetési és környezetfenn tartási módszerekhez kell folyamodni.

1.7. A sertéseket tilos állandó sötétben tartani. Az állatok számára — azok szokásait, fiziológiai igényeit figyelembe vevő és az eltérő klímaviszonyokat szem előtt tartó — megfelelő természetes és mesterséges világításról kell gondoskodni. Ha mesterséges megvilágítás szükséges, akkor a megvilágítás időtartama feleljen meg legalább a sertések számára 9 és 17 óra között elérhető természetes fénynek. Gondoskodni kell olyan rögzített vagy hordozható fényforrásról, melynek fényereje elegendő az állatok bármely időszakban történő ellenőrzésére.

1.7.1. A sertések tartására használt épületrészben a fényerő legalább napi nyolc órán keresztül legalább 40 lux legyen.

1.8. A csoportosan tartott, istállózott állatokat az állattulajdonos vagy -tartó napi egy alkalommal ellenőrizni köteles. Minden betegnek látszó vagy sérült állatot késlekedés nélkül kezelni kell, valamint ha az lehetséges, számára elkülönített kényelmes és száraz fekvőhelyet kell biztosítani, valamint az ellátó állatorvost haladéktalanul értesíteni kell.

1.9. A csoportnagyság, illetőleg a falkanagyság kialakításánál körültekintően kell eljárni. Ez csak olyan mértékű lehet, amely normális mértéken túli verekedést, farokrágást nem gerjeszt. A rendszeresen agresszíven viselkedő sertést és azt az állatot, amelyik állandó céltáblája a többi állat erőszakosságának, a csoporttól el kell különíteni.

1.10. A sertések elhelyezésére használt épületrészt úgy kell kialakítani, hogy biztosítsa

1.10.1. az állatok számára a fizikai értelemben és a hőmérséklet tekintetében egyaránt kényelmes, megfelelő vízelvezetéssel ellátott, tiszta fekvőterületet, valamint az épületben tartott valamennyi állat számára az egyidejű lefekvés lehetőségét,

1.10.2. az állatok számára a kényelmes pihenés és felállás lehetőségét,

1.10.3. azt, hogy az állatok a fajtársaikat láthassák.

1.11. A lekötéses tartásnál a lekötőrendszer nem okozhat sérülést, azt rendszeresen ellenőrizni, és amennyiben

szükséges, utánállítani kell úgy, hogy a rögzítés kényelmes és biztonságos legyen. A lekötésnek olyan hosszúságúnak kell lennie, hogy az 1.10. pontban leírtak teljesüljenek. A rendszer kialakításának olyannak kell lennie, hogy kizárja sérülés és fulladás lehetőségét.

1.12. Az istállót, kutricákat, berendezéseket, a sertéstartásban használt eszközöket a keresztfertőzést, illetve a kórokozók megtelepedését és kifejlődését meggátló, hatékony módszerrel kell tisztítani és fertőtleníteni. A bélsarat, a vizeletet, a takarmánymaradékot vagy a kiszóródott takarmányt a szükséges gyakorisággal el kell távolítani annak érdekében, hogy a kellemetlen szagok csökkenjenek, valamint, hogy azok a legyeket és rágcsálókat ne vonzzák.

1.13. A sertéseknek biztosítani kell a viselkedésbeli sajátosságaikhoz tartozó magatartásformához (pl. fürkészés, turkálás, játék) szükséges, elegendő mennyiségű, egészségükre nem ártalmas anyagot (pl. szalmát, szénát, fát, fűrészpport, gombakomposztot vagy ezek keverékét).

1.14. A padozat legyen sima, ne csússzon és se sérülést, se fájdalmat ne okozzon a rajta álló vagy fekvő állatnak. A padozat megtervezésének, kialakításának és karbantartásának az állat méreteihez, testtömegéhez igazodónak, kellően szilárdnak és egyenletes felületűnek kell lennie. A pihenő tér kényelmes, tiszta, az állat károsodását kizáró, a vízelvezetése pedig megfelelő legyen. Az alom legyen tiszta, száraz, valamint ne tartalmazzon az állat egészsége szempontjából káros anyagot.

1.15. Az állatoknak, jóllétük és megfelelő egészségi állapotuk érdekében a koruknak, testtömegüknek, szokásaiknak, fiziológiai igényüknek megfelelő minőségű és mennyiségű takarmányt kell biztosítani.

1.16. Minden sertést legalább napi egy alkalommal kell etetni. Adagolt vagy automatikus rendszerrel történő etetés esetén biztosítani kell, hogy a falka minden tagja közel egy időben ehessen.

1.17. Az etető-itató berendezéseket úgy kell tervezni, kialakítani, elhelyezni és karbantartani, hogy a takarmány és az ivóvíz szennyeződése a minimálisra csökkenjen. Minden kéthetesnél idősebb sertés számára elegendő mennyiségű friss vizet kell biztosítani.

1.18. Törekedni kell a farokrágás és egyéb magatartásbeli, viselkedési zavarok megelőzésére. Biztosítani kell az állatok számára viselkedési szokásaik kielégítését, a megfelelő környezetet, állománysűrűséget, almot, valamint a játszás lehetőségét.

2. A kanok tartásának követelményei

2.1. A kankutrica kialakítása és elhelyezése tegye lehetővé, hogy a kan abban meg tudjon fordulni, hallhassa, láthassa a többi állatot és érezhesse azok szagát. A fekvőternek tisztának, száraznak és kényelmesnek kell lennie.

Felnőtt kan számára legalább hat négyzetméter általa akadálymentesen használható alapterületet kell biztosítani.

2.1.1. Amennyiben a természetes fedezetést a kankutricában végzik, az alapterületnek nagyobbnak kell lennie. A kankutrica bűgató része nem lehet ráncpadozatú.

2.1.2. Újonnan épített, felújított vagy első alkalommal üzembe helyezett állattartóhely esetén 2003. január 1. napjától a természetes fedezetéshez is használt kutricákban a kan számára legalább 10 négyzetméter akadálytalanul használható alapterületet kell biztosítani.

2.1.3. 2005. január 1. napjától valamennyi állattartóhely esetén a 2.1.2. pontban foglaltakat alkalmazni kell.

2.2. Ha több kant tartanak együtt, vagy a kant együtt tartják kocákkal, a kutrica méretét úgy kell kialakítani, hogy ne alakuljon ki közöttük intenzív verekedés, főképpen nem az etetési idő alatt. Szükség esetén (komolyabb verekedés kialakulására utaló körülmények észlelésénél) az állatokat egymástól el kell különíteni.

3. A kocák és a kocasüldők tartásának követelményei

3.1. A szárazonálló kocákat, kocasüldőket célszerű csoportosan tartani, ennek hiányában az elhelyezésnek az állatok egymás közötti kapcsolattartását lehetővé kell tenni.

3.2. Csoportos tartás esetén meg kell tenni minden szükséges lépést az agresszív magatartás visszaszorítására.

3.3. Amennyiben szükséges, a vemhes kocákat és kocasüldőket a külső és a belső élősködők ellen egyaránt kezelni kell. Fiaztató kutricába való telepítés előtt az állat teljes testfelületét alaposan meg kell tisztítani.

3.4. A fekvőhelynek tisztának, megfelelő vízelvezetésűnek és kényelmesnek kell lennie. A várható fialás előtti héten a kocák és előhasi kocák számára biztosítani kell megfelelő és elegendő alomanyagot, kivéve, ha a létesítményben alkalmazott hígtrágyakezelő rendszer technikailag azt nem teszi lehetővé. A koca, illetve előhasi koca mögött olyan szabad területet kell kialakítani, amely lehetővé teszi a zavartalan fialást és a fialásban történő segítségnyújtást.

3.5. Az olyan fiaztató kutricába, ahol a koca nincs lekötve, a malacok védelméről (pl. malacmentő rács, malacvédő korlát elhelyezése stb.) is gondoskodni kell.

3.6. A kutricák kialakításánál legalább az alábbi méretezést kell figyelembe venni:

Megnevezés	Kötött tartás		Kötetlen tartás, illetve kutrica	
	vályú kutricán kívül	vályú kutricán belül	vályú kutricán kívül	vályú kutricán belül
Hosszúság, m	1,8	2,0	2,1	2,3
Szélesség, m	0,6	0,6	0,6	0,6

3.7. Kötött tartás vagy egyedi állás esetén lehetővé kell tenni, hogy az állatok időközönként szabadabban mozoghassanak. A csoportos tartásnál a kutrica méretét és a csoportnagyságot úgy kell megválasztani, hogy az állatok között ne alakulhasson ki fokozottabb méretű verekedés.

4. A fialás alatti koca és a malac tartásának követelményei

4.1. A kocák és malacok tartására szolgáló istállót úgy kell kialakítani, hogy az megfeleljen a kocák fialás előtti, alatti és utáni sajátos viselkedése által támasztott követelményeknek, valamint a szopósmalacok születés utáni igényeinek.

4.2. A zárt tartású fiaztató istállóban tartott, fialás előtt álló kocák kutricáinak, a kocaállás nagyságának lehetővé kell tennie a kocák zavartalan lefekvését, pihenését (a minimális méret 2,1 méter hosszú, 0,7 méter széles és a fiaztató mögött legalább 0,3 méter szabad hely van).

4.3. Gondoskodni kell a fialás zavartalanságáról, a fialáshoz elegendő helyről, továbbá arról, hogy a malacok számára is legyen elegendő hely a koca mindkét oldalán. Kötetlen tartású fiaztató egységben gondoskodni kell a malacok biztonságáról.

4.4. A fialás előtt megfelelő időben (legfeljebb egy héttel megelőzően) kell a kocákat a fiaztató kutricába telepíteni, hogy elegendő idő legyen a kutricához való hozzászokáshoz.

4.5. A fialás és a szoptatási idő alatt a kocát és malacait tisztán, szárazon, a fialástól a választásig ugyanazon kutricában kell tartani.

4.6. A kocák és a malacok számára folyamatosan kell az ivóvizet biztosítani.

4.7. A malacok és a koca kényelméről szalmaalommal vagy ezt helyettesítő padozattal kell gondoskodni.

5. A szopósmalacok tartásának követelményei

5.1. A malacok számára olyan, a kocától biztonságosan elkülönített, szilárd padozatú, meleg, száraz és kényelmes, szalmával vagy egyéb erre alkalmas anyaggal almozott fekvőhelyet kell biztosítani, amely lehetővé teszi az összes malac egyidejű pihenését, lefekvését, és amely sérülést nem okoz, valamint csúszásmentes.

5.2. A fiaztató ketrecekben elégséges helyet kell biztosítani ahhoz, hogy a malacok akadálytalanul szophassanak.

5.3. Az újszülött malacok speciális mikroklíma igényének kielégítéséről külön hőforrással úgy kell gondoskodni, hogy ez a koca számára ne legyen ártalmas.

5.4. A malacokat 28 napos koruk előtt csak abban az esetben szabad elválasztani, ha a koca vagy a malacok egészsége vagy jólléte veszélyeztetett.

5.5. A malacokat az 5.4. pontban megadottnál akár hét nappal korábban is el lehet választani, ha azokat olyan, kifejezetten az erre a célra kialakított épületbe telepítik,

5.5.1. amelyet az újabb csoport betelepítése előtt kiürített állapotban kitakarítottak és fertőtlenítettek,

5.5.2. amely a különböző betegségek malacokra történő áttérjedésének minimálisra csökkentése érdekében megfelelően elkülönített a kocák tartására szolgáló épületektől.

5.6. A farokrágás és egyéb rossz szokások megelőzése érdekében az állattartás környezeti sajátosságainak és a telepítés sűrűségének figyelembevételével a nem megfelelő környezeti feltételek vagy tartástechnológia megváltoztatására irányuló intézkedéseket kell tenni.

5.6.1. Sem a farokkurtítás, sem a szegletfogak lecsípése nem lehet automatikus, rutinszerű tevékenység. Ezeket a műveleteket csak abban az esetben szabad elvégezni, ha egyértelművé válik és bizonyítékkal alátámasztható, hogy a kocák csecsbimbója e nélkül sérül, vagy a malacok egymás fülét, farkát rágják, sértik.

5.6.2. A hétnapos kor alatti malacok esetében a farokkurtítást és a szegletfogak lecsípését csak állatorvos vagy megfelelő tapasztalattal és jártassággal rendelkező szakképzett személy végezheti megfelelő eszközökkel és megfelelő higiéniai feltételek mellett.

6. Az utónevelt malacok és a hízók tartásának követelményei

6.1. Az állatok csoportos tartása esetében meg kell tenni minden szükséges lépést a szokványosnak tekinthető magatartáson túlmenő harc megelőzésére.

6.2. A csoportos tartásnál lehetőség szerint korlátozni kell a különböző csoportok között az állatok áthelyezését. Ha egymást nem ismerő egyedek egy csoportba helyezésére van szükség, akkor azt a lehető legkorábban, lehetőség szerint az elválasztás előtt vagy legfeljebb egy héttel az elválasztás után kell megtenni. Az egyedek átcsoportosítása esetén az állatok számára megfelelő menekülési és rejtőzési lehetőséget kell biztosítani a többi sertés elől.

6.3. Súlyos harcok, valamint annak látható nyomainak felfedezése esetén haladéktalanul fel kell deríteni az arra vezető okokat, valamint meg kell tenni minden szükséges lépést annak megszüntetésére (pl. bőséges szalmáról vagy az állat érdeklődését felkeltő, fürkészsésre alkalmas anyagról kell gondoskodni). A különösen veszélyeztetett vagy agresszív egyedeket el kell különíteni a csoporttól.

6.4. Az egyedek különböző csoportok között történő áthelyezésénél nyugtatószerket csak rendkívüli esetben és állatorvos szakvéleménye alapján lehet alkalmazni.”

3. számú melléklet

a 20/2002. (III. 14.) FVM rendelethez

„3. számú melléklet

a 32/1999. (III. 31.) FVM rendelethez

A tojótyúkok tartásának minimális követelményei

1. A tojótyúkok tartói az általuk alkalmazott rendszernek megfelelően

- az alternatív rendszerekre, vagy
- a fel nem javított ketrecrendszerekre, vagy
- a feljavított ketrecekre

megállapított rendelkezéseket kötelesek betartani.

2. Új vagy felújított fel nem javított ketreces rendszerek üzembe helyezése tilos.

3. E melléklet előírását nem kell alkalmazni

- a 350 tojótyúknál kevesebbet tartó létesítményekre,
- a tenyésztő-tojótyúkokat nevelő létesítményekre,
- az állatorvosi kezelés tartama alatt, amíg — az állatorvos megítélése szerint — az adott esetben más tartási előírásokat kell alkalmazni,

d) állatkísérlet esetén, amíg a kitűzött cél elérésére más alkalmazások előírása elkerülhetetlen.

4. A rendelet 1—13. §-ában foglaltak a 3. a) és b) pontban felsorolt létesítményekre is vonatkoznak.

5. E melléklet rendelkezései alkalmazásában:

a) *tojótyúk*: tojóérettséget elért tyúk (*Gallus gallus*), amelyet nem tenyészcélú tojás termelése céljából tartanak,

b) *fészek*: tojásrakás céljából egy vagy több tyúk (csoportos fészek) részére elkülönített hely, amelynek padozata nem tartalmazhat olyan dróthálót, amely az állatok testével érintkezhet,

c) *alom*: bármely olyan morzsalékos anyag, amelynek segítségével a tyúkok kielégíthetik etológiai szükségleteiket,

d) *hasznosítható terület*: legalább 30 centiméter széles terület, amelynek padozata legfeljebb 14 százalékos lejtésű, és amelynek belső magassága legalább 45 centiméter; a fészkelőhelyek nem tekinthetők hasznosítható területeknek.

A tojótyúkok alternatív rendszerben való tartásának minimális követelményei

6. A tojók tartásánál csak olyan alternatív rendszereket szabad alkalmazni, amelyek megfelelnek a következő előírásoknak:

6.1. mindegyik tojótyúk számára jusson legalább 10 centiméternyi egyenes etető, vagy legalább 4 cm kör alakú etető, valamint 2,5 cm-nyi folyamatos itatóvályú, vagy 1 cm kör alakú itatóvályú,

6.2. ha szelepes vagy csészés itató használatos, minden 10 tyúkra legalább egy szelepes vagy csészés itató jusson, vagy ha itatópontokat szereltek be, minden egyes tyúknak legalább két csészés vagy két szelepes itató legyen elérhető,

6.3. egy fészekre hét tyúk, valamint csoportos fészek esetében 1 négyzetméter területű fészekre legfeljebb 120 tyúk jusson,

6.4. éles szélek nélküli megfelelő ülőrud(ak)at, és ebből minden tyúk számára legalább 15 cm-t kell biztosítani,

6.5. az ülőrudakat tilos az alom fölé szerelni, az ülőrudak között a vízszintes távolság legalább 30 centiméter, az ülőrúd és a fal közötti vízszintes távolság pedig legalább 20 centiméter legyen,

6.6. tyúkonként legalább 250 négyzetcentiméter almozott területet kell kialakítani, az alom legalább a terület egyharmadát foglalja el,

6.7. a létesítmények padozatát úgy kell kialakítani, hogy az állatok mindkét lábának mindegyik előrenéző karmát megfelelően megtámassa,

6.8. az állomány sűrűsége nem haladhatja meg a hasznosítható terület egy négyzetméterére számítva a kilenc tojótyúkot.

7. Az olyan, 1999. augusztus 3. napja előtt használatba helyezett létesítmények esetében, amelyeknél a használt terület földes padozatú, az állomány sűrűsége egy négyzetméteren legfeljebb tizenkét tojótyúk lehet.

8. Az 5. és a 6. pontban megállapított rendelkezéseken kívül,

8.1. az olyan alternatív tartási rendszerekben, ahol a tojótyúkok szabadon mozoghatnak a különböző szintek között,

a) legfeljebb négy szint lehet,

b) a szintek közötti belső magasság legalább 45 centiméter legyen,

c) az itató- és etetőeszközöket/berendezéseket úgy kell elosztani, hogy az összes tyúk számára egyforma hozzáférést biztosítsanak,

d) a szinteket úgy kell elrendezni, hogy az ürülék ne essen le az alsóbb szintekre,

8.2. az olyan alternatív tartási rendszerekben, ahol a tojótyúkok kifutóra is kimehetnek,

a) az épület teljes hossza mentén több kijárat nyílnak kell lennie, melyeken át a tyúkok közvetlenül kijutnak a külső területre, és amelyek legalább 35 centiméter magasak és 40 centiméter szélesek,

b) valamennyi esetben, összeadva 2 méter nyílás álljon minden 1000 tyúk rendelkezésére,

c) a kifutó olyan területű legyen, amely megfelel az állomány sűrűségének és a talaj jellegének, hogy bármilyen fertőződéssel megakadályozható legyen. Legyen felszerelve menedékhellyel a szélsőséges időjárás és a ragadozók ellen, valamint megfelelő itatóvályúkkal is.

A tojótyúkok fel nem javított ketreces rendszerben való tartásának minimális követelményei

9. A tojók tartásánál csak olyan fel nem javított ketreces rendszereket szabad alkalmazni, amelyek megfelelnek a következő előírásoknak:

9.1. a ketrecnek — anyaga, kialakítása és állapota alapján — olyannak kell lennie, hogy a tojók sérülését a technika mindenkor állásának megfelelő biztonsággal kizárja, és a tojók elgyengülését ne eredményezze,

9.2. a tojók számára legalább 550 négyzetcentiméter szabadon használható ketrec-alapterületet kell biztosítani, amelynek a meghatározásánál a méréseket vízszintesen kell elvégezni, a mért alapterületet a takarmányvesztés mérséklésére kialakított magas peremekkel csökkenteni kell, ha azok a tojók mozgáslehetőségeit gátolják,

9.3. a ketrec szabad belmagasságának — a ketrec területének legalább 65 százalékán — el kell érnie a 40 centimétert, de az sehol sem lehet 35 centiméternél kevesebb,

9.4. a ketrecnyílást úgy kell kialakítani és méretezni, hogy a tojók a ketrecből fájdalom- és sérülésmentesen kivehetőek legyenek,

9.5. a ketrec padozatát úgy kell kialakítani, hogy a tojók sérülés nélkül tudjanak pihenni, állni, illetve felállni, és az állatok mindkét lábának mindegyik előrenéző karmát megfelelően megtámassa,

9.6. a ketrecpadló lejtése legfeljebb 14 százalékos lehet; azoknál a padozatoknál, ahol nem négyzetes dróthálót használnak, az állomás engedélyezhet meredekebb lejtést,

9.7. akadály nélkül használható etetővályúról kell gondoskodni,

9.8. az egy tojóra eső etetőhossznak és a vályús itató hosszának egyaránt 10-10 centiméternek kell lennie, a szelepes vagy csészés itató esetén minden ketrecben legalább két itatóhelynek elérhetőnek kell lennie,

9.9. a ketreceket megfelelő karomkoptató eszközökkel kell felszerelni.

A tojótyúkok feljavított ketreces rendszerben való tartásának minimális követelményei

10. A tojók tartásánál csak olyan feljavított ketreces rendszereket szabad alkalmazni, amelyek megfelelnek a következő előírásoknak:

10.1. a tojótyúkok részére biztosítani kell

a) tyúkonként legalább 750 négyzetcentiméter ketrec-területet, amelyből 600 négyzetcentiméter hasznosítható; a ketrec magassága, ami nem a hasznosítható terület fölött van, legalább 20 centiméter legyen minden ponton, és a ketrec összes területe nem lehet 2000 négyzetcentiméternél kevesebb,

b) egy fészket,

c) olyan almot, hogy csipegetni és kapirgálni tudjanak,

d) tyúkonként legalább 15 centiméteres hosszúságú megfelelő ülőrudat,

10.2. korlátozás nélkül használható etetővályúról kell gondoskodni, melynek egy tojóra számítva legalább 12 centiméter hosszúnak kell lennie,

10.3. mindegyik ketrec rendelkezzen a csoport méretének megfelelő itatórendszerrel; ahol szelepes itatók állnak rendelkezésre, legalább két szelepes vagy két csészés itató legyen elérhető minden egyes tyúk számára,

10.4. a tyúkok ellenőrzésének, elhelyezésének és kitelepítésének megkönnyítésére legalább 90 centiméter széles folyosó legyen a ketrecesorok között, továbbá, legalább 35 centiméter térköz legyen az épület padozata és az alsó ketrecesor között,

10.5. a ketreceket megfelelő karomkoptató eszközökkel kell ellátni.

A tojótyúkok fel nem javított és feljavított ketreces, valamint alternatív tartási rendszerekben való tartásának minimális követelményei

11. A tojótyúkoknál alkalmazott tartási rendszer csak akkor lehet két- vagy többszintes, ha megfelelő berendezésekkel és intézkedésekkel a kifogástalan felügyelet a tojók közvetlen megfigyelésével minden szinten lehetséges, valamint azok eltávolítása nem okoz nehézséget.

12. Minden épületben olyan fényerőt kell biztosítani, hogy minden tyúk láthassa a többi tyúkot és ők is láthatók legyenek, hogy megismerhessék környezetüket, és természetes tevékenységeiket folytathassák. Ahol természetes fény van, a fény behatolását lehetővé tévő nyílásokat úgy kell megtervezni, hogy a fény az épületen belül egyenletesen oszoljon meg.

13. A beótlás első napjai után a fényforrásokat úgy kell elhelyezni, hogy az megakadályozza az egészségügyi és viselkedéssel kapcsolatos problémákat. A megvilágítás a 24 órás napi ritmust kövesse, és az utasítások szerint tartalmazzon egy, körülbelül a nap egyharmadát érintő zavartalan sötét időszakot is, hogy a tojótyúkok pihenhessenek, és ezáltal szemrendellenességek ne alakuljanak ki, az ellenállóképesség csökkenése ne következzen be. Gondoskodni kell a megfelelő hosszúságú félhomályos időszakról is, amikor a tyúkok zavartalanul, nyugodtan pihenhetnek anélkül, hogy megsérülnének.

14. Az istálló hőszigetelésével és szellőztetésével biztosítani kell, hogy a légáramlás, hőmérséklet, a relatív páratartalom és a szén-dioxid, az ammónia, valamint az egyéb gázok koncentrációja olyan mértékű maradjon, amely nem káros a tojókra.

15. Gondoskodni kell arról, hogy egy, a takarmányozás és az ápolás ellátásáért felelős személy legalább reggel és este egy-egy alkalommal minden egyes tojó állapotát ellenőrizze. Az elhullott egyedeket minden nap, az ürüléket

pedig szükség szerint el kell távolítani. Amennyiben az állatok kezelése, áttelepítése vagy leölése szükséges, haladéktalanul intézkedni kell. Szükség esetén azonnal állatorvost kell hívni.

16. Biztosítani kell, hogy a tojók részére naponta megfelelő takarmány és folyamatosan ivóvíz álljon rendelkezésre kielégítő mennyiségben és minőségben.

17. Tilos a tojásrakás megszüntetése vagy a vedlés mesterséges kiváltása érdekében az ivóvizet, a takarmányt, a fényt teljesen elvonni.

18. A világítást és a műszaki berendezéseket legalább naponta, a tartalék áramfejlesztő aggregátorokat a műszakilag indokolt időszakonként ellenőrizni kell. A hiányszágokat haladéktalanul meg kell szüntetni. Ha ez nem lehetséges, a hibák elhárításáig a tojók egészségének védelme és megfelelő közérzetének biztosítása érdekében egyéb intézkedéseket kell foganatosítani. Ebben az esetben a hibákat legkésőbb a tojók kitelepítését követően el kell hárítani, mielőtt a következő állomány betelepítésre kerül.

19. Üzemzavar esetén is gondoskodni kell megfelelő mennyiségű friss levegő bevezetéséről, megfelelő világításról, valamint kielégítő etetési és itatási lehetőségekről. Olyan istállónál, amelyben áramkimaradás esetén a tojók megfelelő ellátása nem biztosítható, üzemképes tartalék áramfejlesztő berendezést kell fenntartani. Ha az istálló villamos üzemű szellőztető berendezéssel van ellátva, riasztóberendezést kell telepíteni.

20. A zajszintet minimálisra kell csökkenteni. Kerüldő a hirtelen vagy állandó zaj. A szellőztető, etető és más berendezéseket úgy kell megtervezni, elhelyezni, működtetni és fenntartani, hogy azok a lehető legkisebb zajt okozzák.

21. Az épületek, berendezések és szerszámok azon részeit, melyek kapcsolatba kerülnek az állatokkal, rendszeresen tisztítani és fertőtleníteni kell, és ezt minden kitelepítés után, az új egyedek érkezése előtt is meg kell tenni. A betelepített ketrecek külső felületeit és minden berendezést tisztán kell tartani.

22. A ketreceket megfelelő szökésmegelőző rendszerrel kell felszerelni.

23. A ketrecek ajtaját úgy kell megtervezni, és annak olyan szélesnek kell lennie, hogy egy kifejlett tojótyúk kivétele ne okozzon annak felesleges szenvedést vagy maradandó károsodást.

24. A tojótyúkok mindennemű csonkítása tilos, kivételt képez a tollcsipkedés és kannibalizmus megelőzése érdekében végzett csörkurtítás, amennyiben azt tojásrakásra szánt 10 naposnál nem idősebb csibéken, képzett szakember hajtja végre.

25. E melléklet 6. és 8. pontját csak az újonnan épített, felújított vagy először üzembe helyezett alternatív rendszerekre kell alkalmazni.”

4. számú melléklet
a 20/2002. (III. 14.) FVM rendelethez

1. Az R. 4. számú mellékletének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Tömésre csak egészséges, jól fejlett, a jelzett testtömeg alsó határát meghaladó testtömegű, ép testű állatokat szabad befogni. Ügyelni kell arra, hogy egy csoportba homogén állomány kerüljön, különös tekintettel az állatok uniformizált tömhetőségére és egészséges terhelhetőségére. A legkisebb egyedi testtömeg a következő:

Megnevezés	Átlag tömeg (kg)	Egyedi testtömeg alsó határa (kg)
Fiatal liba (vegyes ivar)	3,9—4,2	3,70
Tépelt liba (vegyes ivar)	4,3—5,3	4,10
Mulárd kacska (gácsér)	3,6—4,0	3,40
Pézsmakacska (gácsér)	4,0—4,4	3,70

2. Az R. 5. számú mellékletének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.1. Tolltépés: Az érett tollak kíméletes, fájdalommentes és szakszerű eltávolítása.

1.2. Az alábbi rendelkezések megfelelő keretszabályozást adnak arra, hogy a háziludak speciális biológiai sajátosságait, a vedlést tollnyerés céljára kihasználják. Ez mindazon ludak tépésére érvényes — az állatok fajtájától, hasznosítási irányától, korától, ivarától függetlenül —, amelyeket élő állapotban, tollnyerésre hasznosítanak.”

3. Az R. 6. számú melléklete a következő bevezető mondatral egészül ki:

„Az érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozásokat csak megfelelő képesítéssel vagy azzal egyenértékű szak-

mai tapasztalattal, gyakorlattal rendelkező személyek végezhetik. Minden lehetséges módon csökkenteni kell az elkerülhetetlen fájdalom hatását.”

4. Az R. 6. számú mellékletének 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Sertés esetében a 4.1. pontban felsoroltak kivételével tilos minden olyan nem állatgyógyászati vagy diagnosztikai célokat szolgáló, illetve nem egyéb jogszabályban leírt és a sertések azonosítását célzó eljárás alkalmazása, amely az állat csontozatában vagy testének valamely érzékeny részében kárt okoz.

4.1. Sertés esetében megengedett:

- vérvétel,
- hímvivarú sertések ivartalanítása hétnapos korig olyan módszerrel, amely nem jár a szövetek szakadásával,
- tályogmegnyitás,
- othaematoma megnyitása,
- hétnapos korig farokkurtítás,
- krotáliázás,
- fülcsipkésés,
- malacoknál hétnapos korig a fogak egységes megrövidítését szolgáló ép, egészséges, sima felület létrejöttét eredményező köszörülés vagy lecsipés,
- szabadtartásos rendszer alkalmazása esetén orrkarika behelyezése,
- kanok szemfogai hosszának csökkentése, amennyiben a többi állatnak okozott sérülések megelőzése vagy egyéb biztonsági okok ezt indokoltá teszik,
- vértelen szülészeti segítségnyújtás.

4.2. A hétnaposnál idősebb malacok ivartalanítását és farokkurtítását csak érzéstelenítés vagy tartós fájdalomcsillapítás mellett és csak állatorvos végezheti.”

5. számú melléklet a 20/2002. (III. 14.) FVM rendelethez

„7. számú melléklet a 32/1999. (III. 31.) FVM rendelethez

Táblázat az egyes állatfajoknál végzett állatvédelmi ellenőrzések eredményeiről

Tagállam:	Év:
Állatfaj (fajta, korcsoport): Borjak Sertések Tojótúyúkok	
Állattartóhelyek száma:	Ellenőrzések száma átlagosan:
A jogszabályok megsértésének száma, típusa:	Következményként végzett jogszerű cselekmények száma:

Követelmény	Fogalom meghatározás	Teljes szám	Figyelemfelhívás	Egyéb szankciók
Személyzet	Az állatokat megfelelő tudással rendelkező megfelelő számú személyzetnek kell gondoznia.			
Ellenőrzés	Az állatokat naponta legalább egy alkalommal ellenőrizni kell. Megfelelő (rögzített vagy hordozható) világítási eszközt kell biztosítani ahhoz, hogy az állatokat bármely időpontban ellenőrizni lehessen. Minden sérülésre vagy betegségre gyanús állatot késedelem nélkül el kell látni. Szükség esetén a beteg vagy sérült állatokat megfelelő szálláshelyen kell elkülöníteni.			
Nyilvántartás vezetése	Az állattartónak, tulajdonosnak nyilvántartást kell vezetnie az alkalmazott kezelésekről és az ellenőrzések során talált elhullásokról. A nyilvántartást legalább 5 évig meg kell őriznie.			
Mozgásszabadság	Az állat mozgásszabadságát nem szabad oly módon korlátozni, hogy az annak szükségtelen szenvedést vagy sérülést okozzon.			
Épületek	Az állattal érintkező anyagok és felszerelések nem lehetnek az állat egészségére károsak. Nem lehetnek éles szerkezeti szélek, kiemelkedések. A légáramlás, a levegő portartalma és relatív páratartalma, a hőmérséklet és a gázkoncentráció paraméterei nem haladhatják meg az állatokra káros határértékszintet. Az állatokat nem szabad folyamatosan sötétben vagy nyugalmi időszak nélkül folyamatos mesterséges fényben tartani.			
Felszerelés	Mesterséges szellőztetésű istállóknak olyan kiegészítő, kiegészítő megoldásokról kell gondoskodni, amelyek biztosítják az állatok egészségének megőrzését és a komfortérzetét megvalósító elégséges légcserét akkor is, ha mesterséges szellőztetési rendszer meghibásodik. Gondoskodni kell a meghibásodásra figyelmeztető riasztórendszerrel, melyet rendszeresen ellenőrizni kell.			
Etetés és egyéb tápanyagok	Csak olyan takarmány, takarmánykiegészítő adalék adható az állatoknak, amely a tudomány jelenlegi állása szerint nem befolyásolja kedvezőtlenül az állatok jóllétét, kivéve a terápiás, megelőzési vagy tenyésztéstechnikai beavatkozás céljából adott anyagokat.			
Csonkolás	A vonatkozó jogszabályokban foglaltaknak megfelelő.			
Tenyésztési eljárások	Olyan természetes vagy mesterséges tenyésztési eljárás vagy tenyésztési program, amely bármely állatnak szenvedést okoz, vagy okozhat, a gyakorlatban nem alkalmazható. Ez nem zárja ki azon szükséges beavatkozások alkalmazását, melyek minimális vagy pillanatnyi szenvedést vagy sérülést okoznak.			

A gazdasági miniszter 11/2002. (III. 14.) GM rendelete

**a bányajáradék meghatározásánál figyelembe veendő
ásványi nyersanyag és a geotermikus energia értékének
számításáról szóló 15/1994. (V. 27.) IKM rendelet
módosításáról**

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 20. §-ának (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a kitermelt ásványi nyersanyag és az energetikai célra kinyert geotermikus energia értékének megállapítására — a pénzügyminiszterrel és a környezetvédelmi miniszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A bányajáradék meghatározásánál figyelembe veendő ásványi nyersanyag és a geotermikus energia értékének számításáról szóló 15/1994. (V. 27.) IKM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A szénhidrogén fajlagos értékét:

a) kőolaj esetében a bevallási időszak tőzsdei átlagárának,

b) szénhidrogén földgáz esetében a szénhidrogén földgáz bevallási időszakban érvényes belföldi súlyozott átlagviszonteladói díjának

bázisán kell meghatározni.”

2. §

Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A geotermikus energia értékét a kinyert hőmennyiség, valamint a földgáz — mérővel nem rendelkező lakások — árszabása alapján kell meghatározni.”

3. §

Az R. 8. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„8. § (1) Bányajáradék önbevallást a Vhr. 4. § (3) bekezdésében előírt határidőre a 4—8. számú mellékletek szerinti nyomtatvány(ok)on kell teljesíteni.

(2) Bányajáradék önbevallást akkor is kell tenni, ha az adott időszakban bányajáradék fizetési kötelezettség nem keletkezett.

(3) A bányajáradékot a Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01031513-00000000 számú „Bányajáradék befizetés” elnevezésű számlára kell befizetni.”

4. §

Az R. 2. számú melléklete helyébe e rendelet 1. számú melléklete, az R. 3. számú melléklete helyébe e rendelet 2. számú melléklete, az R. 5. számú melléklete helyébe e rendelet 3/a., 3/b., 3/c. számú melléklete, az R. 6. számú melléklete helyébe e rendelet 4/a., 4/b., 4/c. számú melléklete, az R. 8. számú melléklete helyébe e rendelet 5/a., 5/b. számú melléklete lép.

5. §

(1) E rendelet a kihirdetése napját követő hónap 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 10. §-a hatályát veszti.

Dr. Matolcsy György s. k.,
gazdasági miniszter

1. számú melléklet
a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

E rendelet 3. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában szereplő fajlagos érték meghatározása során a következő előírásokat kell alkalmazni:

1. A kőolaj fajlagos értékét a következő összefüggéssel kell meghatározni:

$$A_0 = p \times 7,55 \times d - k$$

ahol:

- A_0 — fajlagos érték
- p — a Platt's Crude Oil Market Wire Brent (Dtd) napi árának (USD/BL) a bevallási időszakra vonatkozó számtani átlaga
- 7,55 — a Brent minőségű kőolaj USD/BL-ben kifejezett árát ezen konstanssal kell USD/tonnára átszámítani
- d — az MNB deviza-árfolyamainak a bevallási időszakra vonatkozó — banki napok figyelembevételével számított — számtani átlaga
- k — fajlagos előkészítési költség

2. A földgáz fajlagos értékét a következő összefüggéssel kell meghatározni:

$$A_0 = p - k$$

ahol:

- A_0 — fajlagos érték
- k — fajlagos előkészítési költség
- p — viszonteladói gázdíj, amely a következő képlet szerint számítandó:

$$p = \frac{A_1 \times Q_1 + A_2 \times Q_2}{Q_1 + Q_2}$$

ahol:

- A_1 — a 41/2000. (XII. 8.) GM rendelet (a továbbiakban: R41.) 1. számú melléklete (és annak módosításai) a Viszonteladói árszabás 1. ár-kategória viszonteladói gázdíj (Ft/GJ)
- A_2 — R41. 1. számú melléklete (és annak módosításai) a Viszonteladói árszabás 2. ár-kategória viszonteladói gázdíj (Ft/GJ)
- Q_1 — R41. 1. § (15) bekezdés szerint meghatározott mennyiség (GJ)
- Q_2 — Q_1 -gyel csökkentett összes értékesített mennyiség (GJ)

3. Az előkészítési költségként csak azon költségek vehetők figyelembe, amelyek a kőolaj, földgáz tisztítási, szétválasztási tevékenységek végzése során közvetlenül (elsődlegesen) felmerültek. A fajlagos előkészítési költséget a bevallási időszakot megelőző naptári év adataiból kell számítani.

4. Azon vállalkozóknak, akik az ásványi nyersanyag fajlagos értékét e rendelet 2. számú melléklete szerint határozzák meg, bányajáradék önbevallásaikat az 5. és 6. számú mellékletek szerinti nyomtatványokon kell megtenniük.

2. számú melléklet

a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

E rendelet 4. §-ában szereplő geotermikus energia értékét a következők szerint kell meghatározni:

1. Ha a geotermikus energia vízkitermeléssel jár együtt, akkor a következő összefüggések szerint kell eljárni:

1. Ha a víz kútfejen °C-ban mért hőmérséklete feléne 15 °C-kal növelt értéke nem nagyobb, mint a hőcserélő kimenetén °C-ban mért hőmérséklete, akkor a geotermikus energia értéke a következő összefüggéssel határozandó meg:

$$G = (T_B - T_K) \times V \times P \times 0,004186 \times c \times d$$

ahol:

- G — a geotermikus energia értéke Ft-ban (a bányajáradék vetítési alapja)
- T_B — a víz kútfejen °C-ban mért hőmérséklete
- T_K — a víz hőcserélő kimenetén °C-ban mért hőmérséklete
- V — a kivett víz kútfejen m³-ben mért térfogata a bevallási időszakban
- P — földgáz (mérővel nem rendelkező lakások) fogyasztási egységára Ft/GJ-ban

c — a víz fajhője, 1 Mcal/t× °C

d — a víz sűrűsége, 1 t/m³

1 Mcal — 0,004186 GJ

2. Ha a víz kútfejen °C-ban mért hőmérséklete feléne 15 °C-kal növelt értéke nagyobb, mint a hőcserélő kimenetén °C-ban mért hőmérséklete, akkor a geotermikus energia értéke a következő összefüggéssel határozandó meg:

$$G = [(T_B/2) - 15] \times V \times P \times 0,004186 \times c \times d$$

ahol:

- G — a geotermikus energia értéke Ft-ban (a bányajáradék vetítési alapja)
- T_B — a víz kútfejen °C-ban mért hőmérséklete
- V — a kivett víz kútfejen m³-ben mért térfogata a bevallási időszakban
- P — földgáz (mérővel nem rendelkező lakások) fogyasztási egységára Ft/GJ-ban
- c — a víz fajhője, 1 Mcal/t× °C
- d — a víz sűrűsége, 1 t/m³
- 1 Mcal — 0,004186 GJ

3. Azon vállalkozóknak, akik a geotermikus energia értékét e rendelet 3. számú melléklet I. pontja szerint határozzák meg, bányajáradék önbevallásaikat a 8. számú mellékletben foglalt nyomtatványon kell megtenniük.

II. Ha a geotermikus energia kinyerése hőközvetítő anyagnak a földkéregben történő recirkuláltatásával történik, akkor a következők szerint kell eljárni:

1. Alkalmazandó összefüggés:

$$G = (T_B - T_K) \times V \times P \times c/2$$

ahol:

- G — a geotermikus energia értéke Ft-ban (a bányajáradék vetítési alapja)
- T_B — a recirkuláltatott hőközvetítő anyag kútfejen °C-ban mért hőmérséklete
- T_K — a recirkuláltatott hőközvetítő anyagnak a hőcserélő kimenetén °C-ban mért hőmérséklete
- V — a recirkuláltatott hőközvetítő anyagnak a hőcserélő bemenete előtt m³-ben mért térfogata
- P — földgáz (mérővel nem rendelkező lakások) fogyasztási egységára Ft/GJ-ban
- c — a recirkuláltatott hőközvetítő anyag fajhője GJ/m³× °C-ban

2. Azon vállalkozóknak, akik a geotermikus energia értékét e rendelet 3. számú melléklet II. pontja szerint határozzák meg, bányajáradék önbevallásaikat a 8. számú mellékletben foglalt nyomtatványon kell megtenniük.

3/a. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás

*Kőolaj termelés jelentés
(növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajra)*

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	4. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hónap.
3. Címe: □□□□		

Kitermelőhely (mező) megnevezése	Nyitó készlet tonnában és m ³ -ben	Kitermelt mennyiség tonnában és m ³ -ben	Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség tonnában és m ³ -ben	Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség tonnában és m ³ -ben	Záró készlet tonnában és m ³ -ben
5.	6.	7.	8.	9.	10.
Összesen:					

11.	Név, telefonszám:
12.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
aláírás**Kitöltési útmutató**

*Kőolaj termelés jelentés
(növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajra)*

1. A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
2. A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
3. A vállalkozó címe.
4. Bevallási időszak (év, hónap).
5. A kitermelőhely (mező) hivatalos megnevezése. Mindazon kitermelőhely felsorolandó, amelyre a vállalkozó kitermelési jogot szerzett.
6. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt, a bevallási időszak első napján, a kitermelő ágazaton belül tárolt feldolgozatlan kőolaj mennyisége, tonnában és m³-ben kifejezve.
7. A bevallási időszakban növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolaj mennyisége, tonnában és m³-ben kifejezve.
8. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajból a kitermelő ágazaton belül a bevallási időszakban hasznosított mennyiség, beleértve a veszteséget is, tonnában és m³-ben kifejezve.
9. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajból a bevallási időszakban a kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra, továbbfeldolgozásra átadott és értékesített mennyiség, tonnában és m³-ben kifejezve.
10. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt, a bevallási időszak utolsó napján, a kitermelő ágazaton belül tárolt kőolaj mennyisége, tonnában és m³-ben kifejezve.
11. A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

Az adatlapon teljesülnie kell a következő összefüggésnek:

Nyitó készlet + Kitermelt mennyiség = Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség + Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség + Záró készlet

3/b. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás

Kőolaj termelés jelentés
(nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajra)

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	4. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hónap.
3. Címe: □□□□		

Kitermelőhely (mező) megnevezése	Nyitó készlet tonnában és m ³ -ben	Kitermelt mennyiség tonnában és m ³ -ben	Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség tonnában és m ³ -ben	Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség tonnában és m ³ -ben	Záró készlet tonnában és m ³ -ben
5.	6.	7.	8.	9.	10.
Összesen:					

11.	Név, telefonszám:
12.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
aláírás**Kitöltési útmutató**

Kőolaj termelés jelentés
(nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajra)

1. A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
2. A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
3. A vállalkozó címe.
4. Bevallási időszak (év, hónap).
5. A kitermelőhely (mező) hivatalos megnevezése. Mindazon kitermelőhely felsorolandó, amelyre a vállalkozó kitermelési jogot szerzett.
6. Nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt, a bevallási időszak első napján a kitermelő ágazaton belül tárolt feldolgozatlan kőolaj mennyisége, tonnában és m³-ben kifejezve.
7. A bevallási időszakban nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolaj mennyisége, tonnában és m³-ben kifejezve.
8. Nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajból a bevallási időszakban a kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség (beleértve a veszteséget is), tonnában kifejezve.
9. Nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajból a bevallási időszakban a kitermelő ágazaton kívül hasznosításra, továbbfeldolgozásra átadott és értékesített mennyiség, tonnában és m³-ben kifejezve.
10. A nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt, a bevallási időszak utolsó napján, a kitermelő ágazaton belül tárolt kőolaj mennyisége, tonnában és m³-ben kifejezve.
11. A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

Az adatlapon teljesülnie kell a következő összefüggésnek:

Nyitó készlet + Kitermelt mennyiség = Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség + Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség + Záró készlet

3/c. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás

*Kőolaj bányajáradék számítás
(nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajra)*

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	5. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hónap.
3. Címe: □□□□		
4. Pénzforgalmi jelzőszám: □□□□□□□□—□□□□□□□□□□—□□□□□□□□□□		

Ásványi nyersanyag megnevezése	Kitermelt mennyiség tonna, m ³	Készlet-változás ³ tonna, m ³	Járadék-köteles mennyiség tonna, m ³	HUF-ra átszámított Platt's ár	Fajlagos előkészítési költség	Fajlagos érték	Bányajáradék vetítési alapja E Ft-ban	Bányajáradék %-ban	Bányajáradék E Ft-ban
6.	7.	8.	9.=7.—8.	10.	11.	12.=10.—11.	13.=9. × 12./1000	14.	15.=13. × 14./100
Összesen:									

16.	Név, telefonszám:
17.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
aláírás**Kitöltési útmutató**

*Kőolaj bányajáradék számítás
(nem növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajra)*

- A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
- A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
- A vállalkozó címe.
- A vállalkozó pénzforgalmi jelzőszáma.
- Bevallási időszak (év, hónap).
- A kitermelt mennyiség tonnában és m³-ben kifejezve. Megegyezik az 5/b. számú melléklet 7. számú oszlopának összesen rovatában szereplő értékkel.
- A rendelet 5/b. számú mellékletének 10. és 6. oszlopában szereplő érték különbözete.
- A rendelet 2. számú mellékletének 1. pontjában szereplő jelölésekkel: p × 7,55 × d.
- Az előkészítési fázis végtermékének mennyiségére számított fajlagos előkészítési költség.
- A Bt.-ben vagy a koncessziós szerződésben meghatározott mérték.
- A bevallandó bányajáradékot ezer forintra kerekítve kell megadni.
- A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

4/a. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás

*Szénhidrogén földgáz termelés jelentés
(növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgáz)*

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	4. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hónap.
3. Címe: □□□□		

Kitermelőhely (mező) megnevezése	Nyitó készlet E m ³ -ben és GJ-ban	Kitermelt mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Záró készlet E m ³ -ben és GJ-ban
5.	6.	7.	8.	9.	10.
Összesen:					

11.	Név, telefonszám:
12.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
aláírás**Kitöltési útmutató**

*Szénhidrogén földgáz termelés jelentés
(növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgáz)*

1. A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
2. A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
3. A vállalkozó címe.
4. Bevallási időszak.
5. A kitermelőhely (mező) hivatalos megnevezése. Mindazon kitermelőhely felsorolandó, amelyre a vállalkozó kitermelési jogot szerzett.
6. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgáz, a bevallási időszak első napján, a kitermelő ágazaton belül tárolt mennyisége, E m³-ben és GJ-ban kifejezve.
7. A bevallási időszakban növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgáz mennyisége, E m³-ben és GJ-ban kifejezve.
8. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgázból a kitermelő ágazaton belül a bevallási időszakban hasznosított mennyiség, beleértve a veszteséget is, E m³-ben és GJ-ban.
9. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgázból a kitermelő ágazat által a bevallási időszakban hasznosításra, továbbfeldolgozásra átadott és értékesített mennyiség, E m³-ben és GJ-ban kifejezve.
10. Növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgáz, a bevallási időszak utolsó napján, a kitermelő ágazaton belül tárolt mennyisége, E m³-ben és GJ-ban.
11. A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

Az adatlapon teljesülnie kell a következő összefüggésnek:

Nyitó készlet + Kitermelt mennyiség = Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség + Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség + Záró készlet

4/b. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás*Szénhidrogén földgáz termelés jelentés**(a növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgáz nélkül)*

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	4. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hónap.
3. Címe: □□□□		

Kitermelőhely (mező) megnevezése	Nyitó készlet E m ³ -ben és GJ-ban	Kitermelt mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Záró készlet E m ³ -ben és GJ-ban
5.	6.	7.	8.	9.	10.
Összesen:					

11.	Név, telefonszám:
12.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
alíráás**Kitöltési útmutató***Szénhidrogén földgáz termelés jelentés**(a növelt hatékonyságú eljárással kitermelt kőolajjal együtt kitermelt olajkísérő földgáz nélkül)*

1. A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
2. A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
3. A vállalkozó címe.
4. Bevallási időszak (év, hónap).
5. A kitermelőhely (mező) hivatalos megnevezése. Mindazon kitermelőhely felsorolandó, amelyre a vállalkozó kitermelési jogot szerzett.
6. Szénhidrogén földgáz a bevallási időszak első napján, a kitermelő ágazaton belül tárolt mennyisége, E m³-ben és GJ-ban.
7. A bevallási időszakban kitermelt szénhidrogén földgáz mennyisége, E m³-ben és GJ-ban kifejezve.
8. Szénhidrogén földgázból a bevallási időszakban a kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség (beleértve a veszteséget is), E m³-ben és GJ-ban kifejezve.
9. Szénhidrogén földgázból a bevallási időszakban a kitermelő ágazat által hasznosításra, továbbfeldolgozásra átadott és értékesített mennyiség, E m³-ben és GJ-ban.
10. Szénhidrogén földgáz a bevallási időszak utolsó napján, a kitermelő ágazaton belül tárolt mennyisége, E m³-ben és GJ-ban.
11. A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

Az adatlapon teljesülnie kell a következő összefüggésnek:

Nyitó készlet + Kitermelt mennyiség = Kitermelő ágazaton belül hasznosított mennyiség + Kitermelő ágazaton kívüli hasznosításra átadott és értékesített mennyiség + Záró készlet

4/c. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás*Szénhidrogén földgáz bányajáradék számítás*

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	5. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hónap.
3. Címe: □□□□		
4. Pénzforgalmi jelzőszám: □□□□□□□□—□□□□□□□□—□□□□□□□□		

Ásványi nyersanyag megnevezése	Kitermelt mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Készlet-változás E m ³ -ben és GJ-ban	Járadék-köteles mennyiség E m ³ -ben és GJ-ban	Viszont-eladói díj	Fajlagos előkészítési költség	Fajlagos érték	Bányajáradék vetítési alapja E Ft-ban	Bányajáradék %-ban	Bányajáradék E Ft-ban
6.	7.	8.	9.=7.—8.	10.	11.	12.=10.—11.	13.=9. × 12./1000	14.	15.=13. × 14./100
Összesen:									

16.	Név, telefonszám:
17.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
aláírás**Kitöltési útmutató***Szénhidrogén földgáz bányajáradék számítás*

- A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
- A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
- A vállalkozó címe.
- A vállalkozó pénzforgalmi jelzőszáma.
- Bevallási időszak (év, hónap).
- A kitermelt mennyiség, E m³-ben és GJ-ban kifejezve. Megegyezik a 6/b. számú melléklet 7. oszlop összesen rovatában szereplő értékkel.
- A rendelet 6/b. számú mellékletének 10. és 6. oszlopában szereplő érték különbözete.
- Viszonteladói díj az R. 2. számú melléklete szerint határozandó meg.
- Az előkészítési fázis végtermékének mennyiségére számított fajlagos előkészítési költség.
- A Bt.-ben vagy a koncessziós szerződésben meghatározott mérték.
- A bevallandó bányajáradékot ezer forintra kerekítve kell megadni.
- A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

5/a. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás*Geotermikus energia bányajáradék számítás vízkitermelés esetén*

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	5. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hó □□ naptól
3. Címe: □□□□		□□□□ év □□ hó □□ napig
4. Pénzforgalmi jelzőszám: □□□□□□□□—□□□□□□□□—□□□□□□□□		

Kitermelőhely megnevezése	Energiához tartozó térfogata m ³	Hőmérséklet °C-ban			Hőmérséklet-csökkenés °C	Δt °C	Kinyert energia mennyisége GJ-ban	Földgáz fogyasztási egységára Ft/GJ	Bányajáradék vetítési alapja E Ft-ban	Bányajáradék %-ban	Bányajáradék E Ft-ban
		kútfejen	hőcserélő kimenetén	számítás bázisán							
6.	7.	8.	9.	10.= 8./2—15 °C	11.= 8.—9.	12.	13.= 7.× 12.× 0,004186	14.	15.= 13.× 14./1000	16.	17.= 15.× 16./100
Összesen:											

18.	Név, telefonszám:
19.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
aláírás**Kitöltési útmutató***Geotermikus energia bányajáradék számítás vízkitermelés esetén*

- A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
- A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
- A vállalkozó címe.
- A vállalkozó pénzforgalmi jelzőszáma.
- Bevallási időszak kezdő és záró dátuma.
- A kitermelőhely hivatalos megnevezése (kút kataszteri száma). Mindazon kitermelőhely felsorolandó, ahol a vállalkozó kitermelési jogot szerzett.
- A kivett víz kútfejen m³-ben mért térfogata.
- Az energiahordozónak a kútfejen °C-ban mért hőmérséklete.
- Az energiahordozónak a hőcserélő kimenetén °C-ban mért hőmérséklete.
- A kútfejen °C-ban mért hőmérséklet felének 15 °C-kal csökkentett értéke.
- Az energiahordozó kútfejen és a hőcserélő kimenetén °C-ban mért hőmérsékleteinek különbsége.
- A 10. és 11. oszlopokba írt értékek közül a kisebbiket kell figyelembe venni.
- A földgáz (mérővel nem rendelkező lakások) fogyasztási egységára.
- A Bt.-ben meghatározott mérték.
- A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

5/b. számú melléklet a 11/2002. (III. 14.) GM rendelethez

Adatlap beérkezési időpontja:

Önbevallás*Geotermikus energia bányajáradék számítás hőközvetítő anyag recirkuláltatása esetén*

1. Vállalkozó megnevezése:	2. Vállalkozó MBH azonosító száma: □□□□	5. Bevallási időszak: □□□□ év □□ hó □□ naptól
3. Címe: □□□□		□□□□ év □□ hó □□ napig
4. Pénzforgalmi jelzőszám: □□□□□□□□—□□□□□□□□□□—□□□□□□□□□□		

Kitermelőhely megnevezése	Energia-hordozó térfogata m ³	Hőmérséklet °C-ban		$\Delta t/2$ °C	Fajhő GJ/m ³ × °C	Kinyert energia mennyisége GJ-ban	Földgáz fogyasztási egységára Ft/GJ	Bányajáradék vetítési alapja E Ft-ban	Bányajáradék %-ban	Bányajáradék E Ft-ban
		kútfejen	hőcserélő kimenetén							
6.	7.	8.	9.	10.= (8.—9)/2	11.	12.= 7.× 10.× 11.	13.	14.= 12.× 13./1000	15.	16.= 14.× 15./100
Összesen:										

17.	Név, telefonszám:
18.	Dátum: □□□□ év □□ hó □□ nap.

Az önbevallás teljes tartalma üzleti titoknak minősül!

P. H.

.....
aláírás**Kitöltési útmutató****ÖNBEVALLÁS***Geotermikus energia bányajáradék számítás hőközvetítő anyag recirkuláltatása esetén*

1. A vállalkozó hivatalos elnevezése (rövidített elnevezés nem megengedett).
2. A vállalkozó MBH azonosító száma, amelyet a vállalkozónak az MBH-tól kell megkérnie.
3. A vállalkozó címe.
4. A vállalkozó pénzforgalmi jelzőszáma.
5. Bevallási időszak kezdő és záró dátuma.
6. A kitermelőhely hivatalos megnevezése.
7. A recirkuláltatott hőközvetítő anyagnak a hőcserélő bemenete előtt m³-ben mért térfogata.
8. A recirkuláltatott hőközvetítő anyag kútfejen °C-ban mért hőmérséklete.
9. A recirkuláltatott hőközvetítő anyagnak a hőcserélő kimenetén °C-ban mért hőmérséklete.
10. A 8. és 9. oszlopba írt értékek különbségének a fele.
11. A recirkuláltatott anyag fajhője GJ/m³ × °C-ban kifejezve.
13. A földgáz (mérővel nem rendelkező lakások) fogyasztási egységára.
15. A Bt.-ben vagy a koncessziós szerződésben meghatározott mérték.
17. A kitöltésért felelős neve, telefonszáma.

**A gazdasági miniszter, a közlekedési
és vízügyi miniszter, valamint
a környezetvédelmi miniszter
12/2002. (III. 14.) GM—KöViM—KöM
együttes rendelete**

**az új személygépkocsik üzemanyag-gazdaságossági
és szén-dioxid-kibocsátási adatainak közzétételéről**

A belkereskedelemtől szóló 1978. évi I. törvény 40. §-ában foglalt felhatalmazás alapján — a fogyasztóvédelemtől szóló 1997. évi CLV. törvényben (a továbbiakban: Fgytv.) meghatározott, a fogyasztók megfelelő tájékoztatásához fűződő érdek érvényre juttatása céljából — a következőket rendeljük el:

Általános rendelkezések

1. §

E rendelet alkalmazásában:

a) *személygépkocsi*: a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: ER.) „A” függelék A/2. számú melléklete szerinti M₁ kategóriájú gépkocsi, amelyre értelmezhető a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: MR.) „A” függelék A/39. számú melléklete. Nem tartoznak ide az ER. „B” függelék hatálya alá tartozó járművek, valamint az „A” függelék 4. cikk (1) bekezdés a/2. pontjának hatálya alá tartozó különleges rendeltetésű járműtípusok;

b) *új személygépkocsi*: az ER. 2. § (4) bekezdés d) pontjában foglaltaknak megfelelő személygépkocsi;

c) *megfelelőségi nyilatkozat*: az ER. A/9. számú mellékletében meghatározott megfelelőségi nyilatkozat, amelyet a gyártó minden jóváhagyott típusnak megfelelően gyártott gépjárműhöz állít ki;

d) *típusjóváhagyás*: az ER. „A” függelék 2. cikkének a) pontjában meghatározott eljárás;

e) *eladási hely*: minden olyan árusítóhely — különösen üzlet, bemutatóterem —, ahol az új személygépkocsikat bemutatják, illetve értékesítésre, tartós bérletre, lízingszolgáltatásra felajánlják, beleértve a kereskedelmi kiállításokat is;

f) *kereskedelmi forgalomba hozatal*: új személygépkocsik értékesítése, beleértve tartós bérletbe adását, lízingszolgáltatást;

g) *hivatalos üzemanyag-fogyasztás*: a közlekedési hatóság által a típusjóváhagyás során megállapított, a megfelelőségi nyilatkozatban feltüntetett üzemanyag-fogyasztás. Ha több típusváltozatot vagy kivitelt egy csoportba sorolnak, annak a csoportnak az üzemanyag-fogyasztását a csoporton belüli legmagasabb hivatalos üzemanyag-fogyasztású típusváltozat vagy kivitel alapján kell megadni;

h) *hivatalos fajlagos CO₂-kibocsátás*: a közlekedési hatóság által a típusjóváhagyás során megállapított, a megfelelőségi nyilatkozatban feltüntetett CO₂-kibocsátás. Ha több típusváltozatot vagy kivitelt egy csoportba sorolnak, annak a csoportnak a CO₂-értékét a csoporton belüli legmagasabb hivatalos CO₂-kibocsátású típusváltozat vagy kivitel alapján kell megadni;

i) *üzemanyag-gazdaságossági címke*: tájékoztató lap, amely az új személygépkocsi hivatalos üzemanyag-fogyasztására és a hivatalos CO₂-kibocsátására vonatkozó fogyasztói tájékoztatást tartalmazza;

j) *üzemanyag-gazdaságossági ismertető*: kiadvány, amely a kereskedelmi forgalomba hozott összes új személygépkocsi hivatalos üzemanyag-fogyasztási és a hivatalos CO₂-kibocsátási adatait tartalmazza;

k) *gyártmány*: a gyártó kereskedelmi megnevezése, amely a típusjóváhagyási dokumentációban és a megfelelőségi nyilatkozatban szerepel;

l) *típus, típusváltozat, kivitel*: az ER. „A” függelék A/2. számú mellékletének II. részében meghatározott leírás;

m) *közlekedési hatóság*: a Központi Közlekedési Felügyelet;

n) *fogyasztóvédelmi hatóság*: a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség és a területi felügyelőségek.

2. §

(1) E rendelet hatálya kiterjed az új személygépkocsik Magyar Köztársaság területén történő kereskedelmi forgalomba hozatalára.

(2) E rendelet vonatkozásában a fogyasztóvédelmi előírásokat a Fgytv., a reklámra vonatkozó előírásokat pedig a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) szabályaival összhangban kell alkalmazni.

3. §

(1) Az új személygépkocsik üzemanyag-fogyasztására és CO₂-kibocsátására vonatkozó adatairól a fogyasztókat üzemanyag-gazdaságossági címkével, üzemanyag-gazdaságossági ismertetővel és e rendelet szerinti egyéb módon kell tájékoztatni (a továbbiakban együtt: tájékoztatás).

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatások adatainak egymással összhangban kell állni.

(3) Tilos az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatásokon olyan más jelzést, szimbólumot vagy feliratot elhelyezni, amely az e rendeletben foglaltaknak nem felel meg és alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

Üzemanyag-gazdaságossági címke

4. §

(1) A forgalmazó köteles a (2) bekezdésben meghatározott üzemanyag-gazdaságossági címkét a bemutatás céljára kiállított új személygépkocsi külsején vagy annak közelében jól láthatóan, takarásmentesen elhelyezni.

(2) Az üzemanyag-gazdaságossági címke tartalmát és kialakítását a rendelet 1. számú melléklete határozza meg.

Üzemanyag-gazdaságossági ismertető

5. §

(1) A közlekedési hatóság kiadvány formájában legalább évente egyszer közzéteszi az új személygépkocsik — a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 28. § (3) bekezdése szerint megállapított — hivatalos üzemanyag-fogyasztási és CO₂-kibocsátási adatait tartalmazó ismertetőt.

(2) A közlekedési hatóság a teljes éves ismertető egy-egy példányát minden év október 1. napjáig átadja a személygépkocsi forgalmazójának és egy-egy példányban a fogyasztóvédelmi hatóságnak térítésmentesen, míg az időközben megjelenő személygépkocsi-típusok (típusváltozatok, kivitelek) vonatkozó adatait kérelemre, térítés ellenében.

(3) Az üzemanyag-gazdaságossági ismertetőt a fogyasztó részére ingyenes betekintésre rendelkezésére kell bocsátani minden eladási helyen, valamint a fogyasztóvédelmi hatóságnál.

(4) Az ismertetővel szemben támasztott részletes alaki és tartalmi követelményeket a rendelet 2. számú melléklete tartalmazza.

A fogyasztók tájékoztatásának egyéb módjai

6. §

(1) A forgalmazó köteles gondoskodni az eladási helyen olyan plakát kiállításáról, amely minden általa forgalmazott új személygépkocsi-gyártmányra vonatkozóan tartalmazza a személygépkocsi-típusok (típusváltozatok, kivitelek) hivatalos üzemanyag-fogyasztási és a hivatalos CO₂-kibocsátási adatait.

(2) A plakátot jól látható helyen kell elhelyezni, és az azon feltüntetett adatok könnyen olvashatók kell legyenek.

(3) A plakátot legalább hat hónaponként teljes egészében aktualizálni kell. A két aktualizálás között az új gépkocsikat a lista alján kell szerepeltetni.

(4) Az eladási helyen kiállítandó plakát alaki és tartalmi követelményeit a rendelet 3. számú melléklete határozza meg.

7. §

(1) A gyártó, illetve a forgalmazó köteles gondoskodni arról, hogy az általa gyártott, illetve forgalmazott személygépkocsi-típusokkal (típusváltozatokkal, kivitelekkel) kapcsolatos reklám [Grtv. 2. § g) pont], valamint a kezelési útmutató tartalmazza az adott típus (típusváltozat, kivitel) hivatalos üzemanyag-fogyasztási és a hivatalos CO₂-kibocsátási adatait.

(2) A reklám, valamint a kezelési útmutató megjelenésével kapcsolatos minimális követelmények:

a) legyen könnyen olvasható és ne legyen kevésbé feltehető, mint az adott reklám, valamint a kezelési útmutató által közölt fő információkat tartalmazó rész;

b) legyen könnyen érthető még felszínes rátekintésre is;

c) a hivatalos üzemanyag-fogyasztási adatokat közölni kell minden gépkocsitípusra (típusváltozatra, kivitelre). Ha egynél több típusról (típusváltozatról, kivitelről) van szó, akkor vagy minden meghatározott típus (típusváltozat, kivitel) hivatalos üzemanyag-fogyasztását bele kell foglalni, vagy a legrosszabb és legjobb üzemanyag-fogyasztást kell közölni (az üzemanyag-fogyasztás kifejezése liter/100 km-ben, egy tizedesjegy pontossággal).

(3) Abban az esetben, ha a reklám, valamint a kezelési útmutató csak a gyártmányra utal és nem egy meghatározott típusra (típusváltozatra, kivitelre), akkor az üzemanyag-fogyasztást nem szükséges közölni.

Hatósági feladatok

8. §

Az e rendeletben foglaltak teljesítését a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzi.

Záró rendelkezések

9. §

Ez a rendelet 2002. július 1. napján lép hatályba.

10. §

Ez a rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető

1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban összeegyeztethető szabályozást tartalmaz az Európai Parlament és a Tanács 1999/94/EK irányelvével az új személygépkocsik üzemanyag-gazdaságossági és szén-dioxid-kibocsátási adatainak közzétételéről.

Dr. Matolcsy György s. k., *Manninger Jenő* s. k.,
gazdasági miniszter közlekedési és vízügyi minisztériumi
politikai államtitkár

Dr. Turi-Kovács Béla s. k.,
környezetvédelmi miniszter

1. számú melléklet

a 12/2002. (III. 14.) GM—KöViM—KöM
együttes rendelethez

Az üzemanyag-gazdaságossági címke leírása

Mérete: 297 mm× 210 mm

A címkének a következő információkat kell tartalmaznia:

1. A gyártó neve vagy kereskedelmi jele:
2. A személygépkocsi
 - a) típusa (típusváltozata, kivitele):
 - b) üzemanyaga:
 - c) hivatalos üzemanyag-fogyasztása:
(liter/100 km-ben, egy tizedesjegy pontossággal)
 - d) hivatalos fajlagos CO₂-kibocsátása:
(g/km-ben kifejezve, egész számra kerekítve)

3. Az üzemanyag-gazdaságossági ismertetőre vonatkozó tájékoztatás:

„Minden eladási helyen a fogyasztók rendelkezésére áll betekintésre díjmentesen egy olyan üzemanyag-gazdaságossági ismertető kiadvány, amely az összes új személygépkocsi üzemanyag-fogyasztási és CO₂-kibocsátási adatát tartalmazza.”

4. Az általános tájékoztatás:

„A gépkocsi üzemanyag-gazdaságossági jellemzői mellett a vezető magatartása, valamint további nem műszaki tényezők is szerepet játszanak a gépkocsi üzemanyag-fogyasztásában és CO₂-kibocsátásában. A CO₂ a globális felmelegedést okozó legfontosabb üvegház hatású gáz.”

2. számú melléklet

a 12/2002. (III. 14.) GM—KöViM—KöM
együttes rendelethez

**Az üzemanyag-gazdaságossági ismertető kiadvány
minimális tartalmi követelményei**

Az üzemanyag-gazdaságossági ismertető kiadványnak tartalmaznia kell a következő információkat:

1. A kereskedelmi forgalomba hozott összes új személygépkocsi-típus (típusváltozat, kivétel) felsorolása éves alapon, gyártmány szerint csoportosítva ábécé sorrendben.

2. Az ismertetőben szereplő típus (típusváltozat, kivétel)
 - a) üzemanyaga:
 - b) hivatalos üzemanyag-fogyasztása:
(liter/100 km-ben, egy tizedesjegy pontossággal)
 - c) hivatalos fajlagos CO₂-kibocsátása:
(g/km-ben kifejezve, egész számra kerekítve)

3. Üzemanyagfajtánként kiemelt lista a tíz legjobb üzemanyag-fogyasztású új személygépkocsi-típusról (típusváltozatról, kivételről).

[Minden üzemanyagfajtán belül a típusokat (típusváltozatokat, kiviteleteket) a fajlagos CO₂-kibocsátás növekvő sorrendjében rangsorolva. A listának tartalmaznia kell a típust (típusváltozatot, kivitel), a hivatalos üzemanyag-fogyasztás és a hivatalos CO₂-kibocsátás számszerű értékét.]

4. Tanácsok, ajánlások a vezetők részére a gépjármű szakszerű használatára és a rendszeres karbantartására, valamint a vezetői magatartásra, így különösen, hogy az agresszív vezetés kerülése, az alacsonyabb sebességgel való közlekedés, az előrelátó fékezés, a gumibroncsok helyes nyomásának beállítása, az üresjáratú szakaszok csökkentése, a nagyobb terhek szállításának mellőzése javítja a személygépkocsi üzemanyag-fogyasztását és csökkenti a CO₂-kibocsátását.

5. Magyarázat az üvegház hatású gázok és a potenciális globális éghajlatváltozás hatásának a gépjárművek e téren mutatkozó jelentőségéről, valamint utalás a fogyasztók rendelkezésére álló üzemanyag fajtákról és azok környezeti hatásairól a legújabb tudományos bizonyítékok és jogi követelmények alapján.

6. Ismertetés az Európai Közösségnek az új személygépkocsik átlagos CO₂-kibocsátására vonatkozó célkitűzéseiről és a cél elérésének tervezett dátumáról.

7. Utalás az Európai Bizottságnak az Interneten elérhető üzemanyag-gazdaságossági és CO₂-kibocsátási ismertetőjére (amikor az elérhető lesz).

3. számú melléklet

a 12/2002. (III. 14.) GM—KöViM—KöM
együttes rendelethez

Az eladási helyen kiállítandó plakát leírása

Mérete: legalább 70× 50 cm

A plakátnak a következő tájékoztatást kell tartalmaznia:

1. A személygépkocsi-típusok (típusváltozatok, kivitelek) felsorolása üzemanyagfajtánként (pl. benzin, gázolaj) csoportosítva.

[Az üzemanyagfajtákon belül a típusokat (típusváltozatokat, kiviteleteket) a fajlagos CO₂-kibocsátás növekvő sorrendjében rangsorolva.]

2. A listában szereplő típus (típusváltozat, kivétel)
- gyártmánya:
 - hivatalos üzemanyag-fogyasztása:
(liter/100 km-ben, egy tizedesjegy pontossággal)
 - hivatalos fajlagos CO₂-kibocsátása:
(g/km-ben kifejezve, egész számra kerekítve)

3. A javasolt minta:

Üzemanyag-fajta	Rangsor	Típus	CO ₂ -kibocsátás*	Üzemanyag-fogyasztás**
Benzin	1			
	2			
	...			
Gázolaj	1			
	2			
	...			

* g/km-ben kifejezve, egész számra kerekítve.

** liter/100 km-ben, egy tizedesjegy pontossággal.

4. Az üzemanyag-gazdaságossági ismertetőre vonatkozó tájékoztatás:

„Minden eladási helyen a fogyasztók rendelkezésére áll betekintésre díjmentesen egy olyan üzemanyag-gazdaságossági ismertető kiadvány, amely az összes új személygépkocsi üzemanyag-fogyasztási és CO₂-kibocsátási adatát tartalmazza.”

5. Az általános tájékoztatás:

„A gépkocsi üzemanyag-gazdaságossági jellemzői mellett a vezető magatartása, valamint további nem műszaki tényezők is szerepet játszanak a gépkocsi üzemanyag-fogyasztásában és CO₂-kibocsátásában. A CO₂ a globális felmelegedést okozó legfontosabb üvegház hatású gáz.”

Az oktatási miniszter 5/2002. (III. 14.) OM rendelete

a takarmánykeverék-gyártási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a takarmánykeverék-gyártási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) Takarmánykeverék-gyártási szakmérnök szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerzhető meg.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Pálincás József s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

az 5/2002. (III. 14.) OM rendelethez

A takarmánykeverék-gyártási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

A képzés célja az agrár- és műszaki felsőoktatásban mérnök szakképzettséget szerzett szakemberek felkészítése a takarmánykeverék-gyártás feladataira. A képzésben a hallgatók — az alap- és alkalmazott tudományokban elmélyülve — korszerű ismereteket szereznek a takarmánykeverékek, tápok, előkeverékek gyártásához, a minőségbiztosításhoz és az igazgatási feladatok ellátásához.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Takarmánykeverék-gyártási szakmérnök.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben az agrár-felsőoktatás vagy műszaki felsőoktatás alapképzési szakján szerzett egyetemi vagy főiskolai szintű mérnök szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Levelező tagozaton 4 félév, 120 kredit.

5. A képzés főbb tanulmányi területe

5.1. Elméleti ismereteket adó alaptudományok, a kreditekben kifejezett képzés 26%-ában, 31 kredit: alkalmazott takarmányozás, takarmányismeret, takarmányvizsgálatok, takarmánybiológia, üzemtelepítés és tervezés, tervezés, üzemelésbiztonság, erőforrások, készletgazdálkodás, vezetés.

5.2. Praktikus ismereteket adó alkalmazott tudományok, a kreditekben kifejezett képzés 42%-ában, 51 kredit: takarmányipar, építészet, takarmánykeverék-gyártás gépesítési lehetőségei, gyártástechnológia, hazai és nemzetközi gyártmányválaszték, kereskedelem, marketing, ökonómia, mezőgazdasági szaktanácsadás.

5.3. Szakigazgatási és jogi képzési terület, a kreditekben kifejezett képzés 8%-ában, 9 kredit: jogi ismeretek, hatósági ismeretek.

5.4. Minőségbiztosítás tudományterülete, a kreditekben kifejezett képzés 14%-ában, 17 kredit: környezet-irányítás ismeretek, minőség-ellenőrzés, minőségbiztosítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben előírt aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgákból — beszámolók, kollokviumok —, valamint szakmai gyakorlatok teljesítéséből, szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsga letételéből áll össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat takarmánykeverék-gyártással kapcsolatos témakörben gyakorlati probléma megoldására irányuló írásbeli munka, amely tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó hazai és nemzetközi szakirodalom feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretek, a korszerű módszerek alkotó alkalmazására. A szakdolgozathoz rendelt kreditek száma: 12.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
— a szakdolgozat benyújtása, és a bíráló által annak védelemre bocsátása.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,
— komplex szóbeli záróvizsga a takarmánykeverékgyártás ismeretköréből.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A szakdolgozatra és védelemre adott egy érdemjegy és a komplex vizsgára adott érdemjegy számtani átlaga.

Az oktatási miniszter 6/2002. (III. 14.) OM rendelete

a vetőmag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a vetőmag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) Vetőmag-gazdálkodási szakmérnök szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető meg.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Pálincás József s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

a 6/2002. (III. 14.) OM rendelethez

A vetőmag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

A képzés célja egyetemi szintű agrármérnök szakképzettséggel rendelkezők felkészítése a vetőmag-gazdálkodás valamennyi területének (vetőmagtermesztés, -fenntartás, -szaporítás, -ellenőrzés, -feldolgozás, -minősítés, -kereskedelem, -fajtakísérletezés) alkotó művelésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Vetőmag-gazdálkodási szakmérnök.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai szintű agrármérnök szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Levelező tagozaton 4 félév, legalább 470 tanóra, 120 kredit.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Vetőmag-gazdálkodás, a kreditekben kifejezett képzés 46%-ában, 55 kredit: hazai és nemzetközi vetőmagtermesztés helyzete, OECD vetőmag rendszer, fajtakísérletezés, fajtaminősítés, magbiológia, ökotoxikológiai ismeretek, vetőmagtermesztés szántóföldi ellenőrzése, vetőmagfeldolgozás, vetőmagvizsgálat, vetőmag- és szaporítóanyag minősítés, akkreditált vetőmaglabor munkájának tanulmányozása, tanulmányút a vetőmag-vertikum tanulmányozására.

5.2. Közgazdaságtan és kereskedelem, a kreditekben kifejezett képzés 13%-ában, 16 kredit: vetőmag-gazdálkodás jogi szabályozása, vetőmagmarketing és kereskedelem, vetőmagtermesztés ökonómiája.

5.3. Növénytermesztéstan, a kreditekben kifejezett képzés 5%-ában, 6 kredit: vetőmagtermesztés (előállítás) technológiája, hazai és nemzetközi gyártmányválaszték.

5.4. Genetika, a kreditekben kifejezett képzés 5%-ában, 6 kredit: vetőmagtermesztés genetikai alapjai.

5.5. Növénynevelés-tan, a kreditekben kifejezett képzés 18%-ában, 22 kredit: vetőmagtermesztés és fenntartás növénynevelési alapjai, molekuláris növénynevelés, növényi biotechnológia, nemesítő intézetek látogatása, vetőmag-gazdálkodásuk, génbanki tevékenység hazánkban.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben előírt aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgákból — beszámolók, kollokviumok, szigorlatok —, valamint szakmai gyakorlatok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsga letételéből tevődik össze.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak:

— vetőmagtermesztés és fenntartás növénynevelési alapjai,
— fajtakísérletezés, fajtaminősítés.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakképzettségnek megfelelő témakörben, a vetőmag-gazdálkodás meghatározott területén gyakorlati probléma megoldására irányuló írásbeli munka, amely tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva a vonatkozó hazai és nemzetközi szakirodalom feldolgozásával önállóan képes a korszerű módszerek, a tudományos, gazdasági és kutatásfejlesztési ismeretek alkotó alkalmazására. A szakdolgozathoz rendelt kreditek száma: 15.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
— a tanulmányutakon való részvétel,
— a szakdolgozat benyújtása és a bíráló által történő elfogadása.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,
— komplex szóbeli záróvizsga a vetőmagtermelés, vetőmag-gazdálkodás ismeretköréből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szakdolgozatra és védésére adott egy érdemjegy és a komplex vizsgára adott érdemjegy számtani átlaga.

Az oktatási miniszter 7/2002. (III. 14.) OM rendelete

a környezettchnológiai szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a környezettchnológiai szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) A környezettchnológiai szakmérnök szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető meg.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Pálkás József s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

a 7/2002. (III. 14.) OM rendelethez

A környezettchnológiai szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

A képzés célja agrár- és műszaki mérnökök továbbképzése, amelynek keretében a képzésben résztvevők olyan — az alapképzésben szerzett szakképzettségre épülő — szakirányú ismereteket szereznek, amely képessé teszi őket a külön jogszabályban előírt környezetvédelmi megbízotti, környezetvédelmi felügyelőségeknél a szakhatósági és egyéb szervezeteknél a fenntartható fejlődést és termelést célzó környezetgazdálkodási, környezetvédelmi feladatok ellátására, a tisztább termeléstchnológia, a precíziós mezőgazdasági termelés megvalósítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Környezettchnológiai szakmérnök.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben az agrár-felsőoktatás vagy a műszaki felsőoktatás alapképzési szakjain szerzett egyetemi vagy fő-

iskolai szintű mérnök szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Levelező tagozaton 4 félév, legalább 450 tanóra, 120 kredit.

5. A képzés főbb tanulmányi területe

5.1. Alapozó tárgyak a kreditekben kifejezett képzés 31%-ában, 37 kredit: ökológia, környezetkémia, hidrológia, talajkémia, talajbiológia, környezet-meteorológia, környezet-egészségtan, agrár- és műszaki mérnök szakképzettséghez kapcsolódó kiegészítő gyártási ismeretek.

5.2. Általános szakmai tárgyak a kreditekben kifejezett képzés 23%-ában, 28 kredit: környezetgazdálkodás (levegőtisztaság-védelem, zajvédelem, nemzeti környezetvédelmi programok), környezetbiztonság, környezetvédelmi mérés-technika, erdőgazdálkodás, természetvédelem, tájrendezés-tájvédelem.

5.3. Speciális szakmai tárgyak a kreditekben kifejezett képzés 36%-ában, 43 kredit: környezetpolitika, hulladék-gazdálkodás, vízszennyezés-vízminőségvédelem, talajszennyezés-talajremediáció, térinformatika, környezeti hatásvizsgálat, környezettechnológia (gépesítési), hazai és nemzetközi gyártmányválaszték, környezetgazdaságtan, szennyvíztisztítás, környezetjog és igazgatás, környezet-technológia minőségbiztosítási ismeretei.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben előírt aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgákból — beszámolók, kollokviumok, szigorlatok —, valamint szakmai gyakorlatok teljesítéséből, szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsga letételéből tevődik össze.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak:

- ökológia,
- hidrológia.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakképzettségnek megfelelő témakörben gyakorlati probléma megoldására irányuló írásbeli munka, amely tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányára támaszkodva, illetve a vonatkozó hazai és nemzetközi szakirodalom feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretek, a korszerű módszerek alkotó alkalmazására. A szakdolgozathoz rendelt kreditek száma: 12.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

- a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
- a szakdolgozat benyújtása és a bíráló által történő elfogadása.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,

— komplex szóbeli záróvizsga a környezetgazdálkodás ismeretköréből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szakdolgozatra és védésére adott egy érdemjegy és a komplex vizsgára adott érdemjegy számtani átlaga.

Az oktatási miniszter 8/2002. (III. 14.) OM rendelete

a tápanyag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a tápanyag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) A tápanyag-gazdálkodási szakmérnök szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető meg.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Pálincás József s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet
a 8/2002. (III. 14.) OM rendelethez

A tápanyag-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

A képzés célja a növénytermesztésben és a kertészeti termelésben, illetve a szaktanácsadásban, a szakigazgatásban és a kereskedelemben dolgozó, agrármérnökök, kertészmérnökök továbbképzése, akik az alapképzésben szerzett szakképzettségük, szakmai tapasztalatuk, valamint a szakirányú továbbképzésben szerzett újabb ismeretek birtokában képesek a fenntartható és környezetkímélő tápanyag-gazdálkodás megvalósítására, irányítá-

sára, szaktanácsadásra, továbbá a szakterület fejlesztését eredményező önálló kutatómunkára.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Tápanyag-gazdálkodási szakmérnök.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi szintű agrármérnök, kertész-mérnök vagy agrárkémikus agrármérnök szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Levelező tagozaton 4 félév, legalább 600 tanóra, 120 kredit.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Természettudományos alapképzés a kreditekben kifejezett képzés 45%-ában, 54 kredit: agrokémia, agrokémiai vizsgálati módszerek, növényélettan, talajtan, talaj-ökológia, ökotoxikológia.

5.2. Alkalmazott agrár szakismeretek a kreditekben kifejezett képzés 45%-ában, 54 kredit: trágyázástan, környezetkímélő növénytermesztés, műszaki ismeretek, tápanyag-gazdálkodás ökonómiája.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben előírt aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgákból — beszámolók, kollokviумok, szigorlatok —, valamint szakmai gyakorlatok teljesítéséből, szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsga letételéből áll össze.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak:

- agrokémia,
- növényélettan,
- környezetkímélő növénytermesztés.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat témája a fenntartható és környezetkímélő tápanyag-gazdálkodás megvalósítására, illetve fejlesztésére irányuló, a kísérleti eredmények vagy a gyűjtött adatok feldolgozására épülő írásbeli munka, amely tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó hazai és nemzetközi szakirodalom feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretek, a korszerű módszerek alkotó alkalmazására. A szakdolgozathoz rendelt kreditek száma: 12.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

- a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
- a szakdolgozat benyújtása és a bíráló által történő elfogadása.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- komplex szóbeli záróvizsga az agrokémia, talajtan, trágyázástan, környezetkímélő növénytermesztés, tápanyag-gazdálkodás ismeretkörökből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szakdolgozatra és védésére adott egy érdemjegy és a komplex vizsgára adott érdemjegy számtani átlaga.

III. rész HATÁROZATOK

A Köztársaság Elnökének 13/2002. (III. 14.) KE határozata

rendőr dandártábornok kinevezéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *dr. Tátrai Miklós* r. ezredest, a Miniszteri Titkárság vezetőjét, a szakmai és vezetői munka terén kifejtett eredményes tevékenysége elismeréseként 2002. március 15-i hatállyal

rendőr dandártábornokká

kinevezem.

Budapest, 2002. március 8.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

KEH ügyszám: V—5/0866/2002.

A Köztársaság Elnökének 14/2002. (III. 14.) KE határozata

rendőr dandártábornok kinevezéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *dr. Tuza László* r. ezredest, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjét, Nemzeti Ünnepünk alkalmából a szakmai és vezetői

munka terén kifejtett eredményes tevékenysége elismeréseként 2002. március 15-i hatállyal

rendőr dandártábornokká
kinevezem.

Budapest, 2002. március 8.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

KEH ügyszám: V—5/0882/2002.

**A Köztársaság Elnökének
15/2002. (III. 14.) KE
határozata**

határőr dandártábornok kinevezéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *Samu István* hőr. ezredest, a Határőrség rendészeti főigazgatóját, a szakmai és vezetői munka terén kifejtett eredményes tevékenysége elismeréseként 2002. március 15-i hatállyal

határőr dandártábornokká
kinevezem.

Budapest, 2002. március 8.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

KEH ügyszám: V—5/0867/2002.

**A Köztársaság Elnökének
16/2002. (III. 14.) KE
határozata**

dandártábornok kinevezéséről

A polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter javaslatára

2002. március 15-i hatállyal

Bácskai János ezredest,

a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ vezetőjét

dandártábornokká

kinevezem.

Budapest, 2002. március 11.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Demeter Ervin s. k.,
tárca nélküli miniszter

KEH ügyszám: V—5/0936/2002.

**A Köztársaság Elnökének
17/2002. (III. 14.) KE
határozata**

egyetemi tanári kinevezéséről

Az oktatási miniszter előterjesztésére, a fenntartó javaslatára — a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvényben foglalt jogkörömben —

a Károli Gáspár Református Egyetemre

dr. Kovács Eszter egyetemi oktatót, 2002. március hó 15. napjával egyetemi tanárrá kinevezem.

Budapest, 2002. március 13.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pálkás József s. k.,
oktatási miniszter

KEH ügyszám: V—2/0922/2002.

A Kormány határozatai

A Kormány 1018/2002. (III. 14.) Korm. határozata

a Nagyszentmiklósi kincs bemutatásához kapcsolódó kormányzati kezességvállalásról

A Kormány

1. az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33. és 42. §-a és a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 36. §-ának (1) bekezdése alapján egyedi, egyszerű kezességet vállal 15 380 540 508 Ft összeghatárig a Nagyszentmiklósi kincs Magyar Nemzeti Múzeumban történő bemutatásához, 2002. március 11.—2002. július 19. közötti időtartamra;

2. biztosítja a Nagyszentmiklósi kincs visszaszolgáltatásának feltételeit;

3. kezességvállalási díjat nem állapít meg.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 11/2002. (III. 14.) ME határozata

kormányzati főtisztviselők kinevezéséről

A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.), valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXVI. törvény 33. §-ával módosított Ktv. 31/A. § (2) bekezdése alapján

Alakszai Lászlót,
dr. Antal Sándort,
Ambrus Ilonát,
Ambrus Jenőt,
dr. Ámon Zsoltot,
dr. Baán Lászlót,
Bagi Gábort,
dr. Bakondi Györgyöt,
Balla Lászlóné dr.-t,
dr. Balás Istvánt,
dr. Balázs Istvánt,
dr. Balásházy Lászlót,
dr. Balás Pétert,

dr. Balogh Andrást,
dr. Balogh Tamást,
dr. Bathó Ferencet,
Bába Ivánt,
dr. Bánsági Györgyit,
dr. Bánsági Zoltánt,
Bárányné Erdei Ritát,
dr. Bártfai Bélát,
Báthory Jánost,
dr. Becsey Tibort,
Becsey Zsoltot,
Bene Dánielt,
dr. Berczi Norbertet,
dr. Bérces Istvánt,
dr. Bércesi Ferencet,
Bodor Andrást,
Boros Bélát,
dr. Boros Miklóst,
Boros Zoltánnét,
dr. Borók Györgyöt,
Borsos Józsefet,
dr. Bosnyákovits Tiündét,
Bozsaky Katalint,
Brassói Sándort,
dr. Budai Zoltánt,
dr. Cinkotai Jánost,
dr. Csáky Bernadett Barbarát,
dr. Csejtei Istvánt,
Cselovszki Zoltánt,
dr. Csepregi Istvánt,
dr. Cséfalvay Zoltánt,
Deák Sándornét,
Deli Erikát,
dr. Demcsák Csabát,
Demjén Katalint,
dr. Dessewffy Annát,
Dénes Ferencet,
Detrich Zsuzsannát,
dr. Dienes-Oehm Egont,
dr. Dobó Istvánt,
Doncsev Andrást,
dr. Dubécsi Zoltánt,
dr. Dudás Ferencet,
dr. Eiselt Györgyöt,
dr. Éllő Máriát,
dr. Farkas Zsoltot,
dr. Fejes Zoltánt,
dr. Felkai Lászlót,
Ferencz I. Szabolcsot,
Fodor Balázst,
Fodor Gábort,
Forrai Kristófot,
dr. Freppán Miklóst,
dr. Füredi Károlyt,
dr. Fürjes Balázst,
Fonai Tibort,
dr. Habuda Juditot,
dr. Hajas Gábort,

Hammerstein Juditot,
 dr. Hazafi Zoltánt,
 Hegyi Lászlót,
 dr. Heil Pétert,
 dr. Herczegh Andrást,
 Hidas Sándort,
 Holnapy Lászlót,
 Horváth Viktort,
 dr. Horváth Zoltánt,
 dr. Hóvári Jánost,
 dr. Hölzl Lipótot,
 dr. Gál András Leventét,
 dr. Gál Kingát,
 dr. Gottfried Pétert,
 dr. Gréczi Zoltánt,
 dr. Győri Enikőt,
 Iglói Gabriellát,
 Íjgyártó Istvánt,
 Jancsi Zoltánt,
 Jendrolovicsné Hegedűs Évát,
 Jenőfi Györgyöt,
 dr. Juhász Endrét,
 dr. Juhász Tündét,
 dr. Kaderják Pétert,
 Kassai Lászlót,
 Kaszap Alfrédot,
 Kaveczkiné dr. Farkas Katalint,
 Kazatsay Zoltánt,
 dr. Kárpáti Lászlót,
 dr. Kemény Attilát,
 dr. Kertész Ágnes,
 dr. Keskeny Ernőt,
 Kindert Juditot,
 Király Andrást,
 Kirchknopf Ádámot,
 Kiss Imrét,
 dr. Kiss Imrét,
 Kiss Jánost,
 dr. Klekner Pétert,
 dr. Koblinger Lászlót,
 Kojanitz Lászlót,
 Kolossváry Gábort,
 dr. Korvin Ádámot,
 Kotán Attilát,
 Kóti Évát,
 Kovács Álmost,
 Kovács Balázst,
 Kovács Gábort,
 Kovács István Vilmost,
 dr. Kovács Jánost,
 Kovács Sándornét,
 dr. Kovács Tamást,
 dr. Kovácsy Zsombort,
 Környei Lászlót,
 Kőrösi Csabát,
 Kőrösi Orsolyát,
 dr. Kozma Ákóst,
 dr. Krómer Istvánt,

dr. Lakatos Hedviget,
 Lakner Zoltánt,
 dr. László Pétert,
 Lénárt Zsoltot,
 Lengyel Lászlót,
 Litaveczné Wisinger Annát,
 Lórántné Orosz Editet,
 Lőrincz Csabát,
 dr. Lukácsi Tamást,
 dr. Lun Katalint,
 dr. Major Istvánt,
 dr. Matlag Gézát,
 Mautner Zsófiát,
 dr. Márki Zoltánt,
 dr. Márkus Gábort,
 dr. Máté Jánost,
 dr. Mészáros Gábort,
 dr. Mészáros Józsefet,
 Mirk Istvánt,
 Misovicz Tibort,
 dr. Molnár Lászlót,
 Molnárné Zolnai Máriát,
 Móré Lászlót,
 dr. Müller Györgyöt,
 Nagy Andrást,
 dr. Nagy Gábor Lászlót,
 Nagy József Zsigmondot,
 dr. Nagy Mihályt,
 dr. Nagy Rózát,
 Nagy Zsombort,
 dr. Naszvadi Györgyöt,
 dr. Navracsics Tibort,
 dr. Nemes Csabát,
 Nyitrai Imrét,
 dr. Oberfrank Ferencet,
 Örlös Lászlót,
 Pandur Józsefet,
 Papp Anna Gabriellát,
 Pál Gabriellát,
 dr. Pál Lajost,
 dr. Pálincás Lászlót,
 dr. Pánczél Áront,
 Pánczél Istvánt,
 dr. Páva Hannát,
 Pecze Zoltánt,
 PenyigeyKrisztinát,
 dr. Pintér Jánost,
 Pirityiné Szabó Juditot,
 Póda Jenőt,
 Polgár Lászlót,
 dr. Pomázi Istvánt,
 Pongorné dr. Csákvári Mariannát,
 Pozsik Helgát,
 dr. Práger Lászlót,
 Prosits Lászlót,
 PrőhleGergelyt,
 dr. Pulay Gyulát,
 Puskás Andrást,

dr. Rahói Zsuzsannát,
 dr. Rapcsák Jánost,
 Rábai Attilát,
 Rádonyi Dénest,
 Ragályiné Hajdu Zsuzsannát,
 Rák Rudolfot,
 Répás Zsuzsannát,
 Rezsőfi Istvánt,
 dr. Rieger Lászlót,
 Ríz Ádámot,
 dr. Rónaky Józsefet,
 Rudan Ferencné,
 dr. Ruppert Lászlót,
 dr. Sas Gábort,
 dr. Sámuel Balázst,
 Sebők Attilát,
 dr. Seregi Jánost,
 dr. Sepsey Tamást,
 dr. Sifter Rózsát,
 Siklósi Pétert,
 dr. Sipos Imolát,
 dr. Sipos Irént,
 dr. Skrinjár Juditot,
 Solymosi András,
 dr. Somogyi Gábort,
 dr. Somssich Rékát,
 dr. Szabadné Suján Andreát,
 dr. Szabó Garbai Dénest,
 Szabó Kingát,
 Szabó Lászlót,
 Szabó Tibort,
 Szalai Istvánt,
 dr. Szaló Pétert,
 Szalóki Flóriánt,
 Szana Miklóst,
 dr. Szántay Antalt,
 dr. Szecskó Józsefet,
 dr. Szekeres Antalt,
 Szekeres Pált,
 dr. Szemerei Pétert,
 Szendrőné dr. Font Erzsébetet,
 Szenoradszki Endrét,
 dr. Szerdahelyi Pétert,
 Színay Gabriella Máriát,
 dr. Szöllősi Endrét,
 dr. Sztáray Pétert,
 dr. Tardy Jánost,
 dr. Tarnai Richárdot,
 dr. Taubner Zoltánt,
 Tomaj Dénest,
 Tombor András,
 Tombor Sándort,
 dr. Tompai Gézát,
 Topolánszky Ákost,
 dr. Tóta Áronné,
 dr. Tóth Attila Simont,

Tóth Borbálát,
 Tóth Emesét,
 Tóth Ibolyát,
 dr. Tóth Tamást,
 Tóth Zsoltot,
 Tóthné Kreitz Évát,
 dr. Turny Zoltánt,
 dr. Ütő Istvánt,
 dr. Vajda Lajost,
 dr. Vajda Lászlót,
 dr. Valkár Istvánt,
 dr. Varga Koritár Pált,
 Varró Lászlót,
 dr. Vass Nándort,
 Vágújhelyi Ferencet,
 Vári Ágnes,
 dr. Vedres Gábort,
 dr. Végh Zsuzsannát,
 dr. Virág Rudolfot,
 dr. Víg Annamáriát,
 dr. Vízkelety Mariann,
 Wiedermann Helgát,
 Zentai Lászlót,
 dr. Zöldréti Attilát,
 dr. Zumbok Ferencet,
 Zupkó Gábort,
 dr. Zsilinszky Lászlónét és
 Zsinka András

2002. február 15-i hatállyal

kormányzati főtisztviselővé kinevezem.

Budapest, 2002. február 15.

Orbán Viktor s. k.,
 miniszterelnök

A Miniszterelnök
12/2002. (III. 14.) ME
határozata

központi tiszt cím adományozásáról

A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXVI. törvény 75. §-ával módosított, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 245/J. §-ának (1) bekezdése alapján

Adamik Tibornak,
 dr. Andrékó Jánosnak,
 Arnold Mihálynak,

Árvai Ferencnek,
 Babák Lászlónak,
 Bácskai Jánosnak,
 Balajti Lászlónak,
 Bali Józsefnek,
 dr. Balla Ferencnek,
 Balogh Józsefnek,
 Bartus Péternek,
 Béndek Józsefnek,
 Bendes Győzőnek,
 dr. Bene Lászlónak,
 dr. Blaskó Bélának,
 dr. Boda Józsefnek,
 Bói Imrének,
 dr. Bolcsik Zoltánnak,
 dr. Bökönyi Istvánnak,
 Chladek Istvánnak,
 dr. Csentes Zoltánnak,
 Dakos Józsefnek,
 dr. Dián Józsefnek,
 Dinya Lajosnak,
 Dobokay Gábornak,
 dr. Dobozi Józsefnek,
 Dobson Tibornak,
 dr. Dsupin Ottónak,
 Dúzs Józsefnek,
 Egressy Pálnak,
 Engi Eleknek,
 dr. Estók Józsefnek,
 dr. Ferenczi Lászlónak,
 dr. Fodor Józsefnek,
 dr. Francsics Ottónak,
 Fülep Imrének,
 Gagyi Miklósnak,
 Gémesi Istvánnak,
 Gergényi Péternek,
 Gombos Edinának,
 Häring Ottónak,
 dr. Hatala Józsefnek,
 Heizler Györgynek,
 Hoffmann Imrének,
 Holló Attilának,
 dr. Horváth Józsefnek,
 Horváth Józsefnek,
 dr. Horváth Tamásnak,
 dr. Huszár Andrásnak,
 dr. Ignác Istvánnak,
 Jenei Zoltánnak,
 Kappel Oszkárnak,
 dr. Kanta Tündének,
 dr. Kesztyűs Rudolfnak,
 Kopasz Árpádnak,
 dr. Kozári Lászlónak,
 dr. Kökényesi Antalnak,
 Köő Sándornak,
 Krőzsel Károlynak,

Lekli Zsuzsannának,
 Lelesz György Gábornak,
 Lupkovics Györgynek,
 Marosán Attilának,
 Máté Bélának,
 dr. Mikó Istvánnak,
 Molnár Bálintnak,
 dr. Molnár Csabának,
 dr. Molnár Lászlónak,
 Muhoray Árpádnak,
 Nagy Imrének,
 dr. Nemes Zoltánnak,
 Németh Jánosnak,
 dr. Németh Lászlónak,
 dr. Orbán Péternek,
 Papp Csabának,
 Pető Tibornak,
 Pomozi Sándornak,
 Rawelhoffler Antalnak,
 dr. Rendás Imrének,
 Répási Péternek,
 Ritter Ottónak,
 Samu Istvánnak,
 dr. Sárkány Istvánnak,
 dr. Sárközi Ferencnek,
 dr. Sutka Sándornak,
 dr. Szabadi Árpádnak,
 dr. Szabó Szilárdnak,
 Szarka Gusztáv Ágostonnak,
 Szepesi Istvánnak,
 dr. Szitás Ferencnek,
 Szőke Istvánnak,
 Takács Ferencnek,
 Tamás György Lajosnak,
 Tatár Attilának,
 dr. Tátrai Miklósnak,
 dr. Tiborcz Jánosnak,
 Tóth Lászlónak,
 Tőrincsi Józsefnek,
 dr. Tuza Lászlónak,
 dr. Ulmann Györgynek,
 Urbán György Fülöpnek,
 Vágó Józsefnek,
 Varga Valériának,
 Verók Lászlónak,
 Zimán Ferencnek,
 dr. Zöld Jánosnak és
 Zsobrák Jánosnak

2002. február 15-i hatállyal

„központi tiszt” címet adományozok.

Budapest, 2002. február 15.

Orbán Viktor s. k.,
 miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**Az Országos Választási Bizottság
9/2002. (III. 7.) OVB**

á l l á s f o g l a l á s a

**a Magyarországon tartózkodási hellyel rendelkező
magyar állampolgárok névjegyzékbe történő felvételéről**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban Ve.) 34. §-a (2) bekezdésének a) pontjában írt hatáskörében eljárva az alábbi

állásfoglalást

adja ki:

A Magyar Köztársaság Alkotmányának 70. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság területén élő minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési és helyi önkormányzati, továbbá a kisebbségi önkormányzati választásokon választható és — ha a választás, illetőleg népszavazás napján az ország területén tartózkodik — választó legyen, valamint országos vagy helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen. A (3) bekezdés alapján nincs választójoga annak, aki a cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt, illetőleg aki a közügyek gyakorlásától eltöltő jogerős ítélet hatálya alatt áll, továbbá aki jogerős szabadságvesztés büntetését, vagy aki a büntetőeljárásban jogerősen elrendelt intézeti kényszergyógykezelését tölti.

Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Vjt.) 2. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban az országgyűlési képviselők választásán választójoga van — a (2) bekezdésben említettek kivételével — minden nagykorú magyar állampolgárnak.

A (2) bekezdés alapján nincs választójoga annak,

- a) aki cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt áll,
- b) aki a közügyek gyakorlásától eltöltő jogerős ítélet hatálya alatt áll,
- c) aki szabadságvesztés büntetését tölti,
- d) aki büntetőeljárásban jogerősen elrendelt intézeti kényszergyógykezelés alatt áll.

A (3) bekezdés alapján mindenki választható, aki választójoggal rendelkezik, és állandó lakóhelye Magyarországon van. A (4) bekezdés értelmében a szavazásban akadályozott az, akinek nincs állandó vagy ideiglenes lakóhelye Magyarországon.

A Ve. 12. § alapján a helyi választási iroda vezetője a választás kitűzését követően a személyiadat- és lakcímnyilvántartás adatai és a választójoggal nem rendelkező

nagykorú polgárok nyilvántartása alapján összeállítja a választójoggal rendelkező polgárok névjegyzékét és azon a változásokat folyamatosan átvezeti. A Ve. 13. § (1) bekezdése szerint a névjegyzékbe fel kell venni azokat a választójoggal rendelkező személyeket, akiknek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye (a továbbiakban: lakcím) a szavazókörben van. A (2) bekezdés alapján a névjegyzékét úgy kell összeállítani, hogy alkalmas legyen a főváros, a megye, a település, illetőleg a választókerület, a szavazókör és a választópolgár azonosítására.

A névjegyzék tartalmazza a választópolgár

- a) családi és utónevét (nők esetén leánykori családi és utónevét is),
- b) személyi azonosítóját,
- c) lakcímét,
- d) névjegyzékbeli sorszámát,
- e) az azonos nevű és lakcímű választópolgárok születési idejét, ennek azonossága esetén egyéb természetes személyazonosító adatát.

A Ve. 15. § (1) bekezdése szerint a helyi választási iroda vezetője

- a) a névjegyzékből törvénysértően kihagyott,
- b) a névjegyzék elkészítése után választójogot szerzett, valamint
- c) a választójogát visszanyert

választópolgárt utólag felveszi a névjegyzékbe, és erről a választópolgárt értesítő megküldésével tájékoztatja.

A (2) bekezdés értelmében a helyi választási iroda vezetője törli a névjegyzékből azt, aki meghalt, aki elvesztette a választójogát, illetőleg akit lakcímének megváltozása miatt más szavazókör névjegyzékébe vettek fel. A (3) bekezdés alapján a módosított névjegyzék a polgármesteri hivatalban a szavazást megelőző második napig megtekinthető.

A Ve. 66. § (1) bekezdése szerint a szavazóhelyiségben az a választópolgár szavazhat, aki a névjegyzékben szerepel, illetőleg akit a szavazatszámoló bizottság a névjegyzékbe felvesz. A (2) bekezdés alapján a szavazatszámoló bizottság — a személyazonosság és a lakcím megállapítására alkalmas igazolvány alapján — megállapítja a szavazni kívánó személyazonosságát, és azt, hogy szerepel-e a névjegyzékben. A szavazatszámoló bizottság felveszi a névjegyzékbe azt a választópolgárt, aki

- a) igazolással rendelkezik,
- b) igazolja, hogy lakcíme a szavazókör területén van, feltéve, hogy nem szerepel a választójoggal nem rendelkező polgárok nyilvántartásában.

A (3) bekezdés alapján a szavazatszámoló bizottság visszautasítja azt a választópolgárt, aki nem tudja személyazonosságát és lakcímét megfelelően igazolni, illetőleg aki — a törvényi feltételek hiányában — nem vehető fel a névjegyzékbe. E személyekről a szavazatszámoló bizottság jegyzéket vezet.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) 5. § (2) bekezdése szerint a polgár lakóhelye: annak

a lakásnak a címe, amelyben a polgár él. A lakcímbejelentés szempontjából lakásnak tekintendő az az egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész, amelyet a polgár otthonául használ, továbbá az a helyiség, ahol valaki szükségéből lakik, vagy — amennyiben más lakása nincs — megszáll.

A (3) bekezdés alapján a polgár tartózkodási helye: annak a lakásnak a címe, ahol — lakóhelye végleges elhagyásának szándéka nélkül — három hónapnál hosszabb ideig tartózkodik. A (4) bekezdés értelmében a polgár lakcímadata: bejelentett lakóhelyének, illetve tartózkodási helyének címe. A lakcím bejelentésére és nyilvántartására a hivatkozott törvény 26—28. §-ai vonatkoznak, amelyek szerint a tartózkodási helyet az illetékes jegyzőnél nyilvántartásba vétel szempontjából be kell jelenteni.

A Ve. 34. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a választással kapcsolatos jogszabályok egységes értelmezése és az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében ad ki állásfoglalást. Az OVB nem rendelkezik sem jogalkotói, sem jogszabály alkotmányosságának vagy alkotmányellenességének megállapítására vonatkozó hatáskörrel. Az OVB-nek továbbá nincs hatásköre az Alkotmány értelmezésére sem.

A választójog — a vonatkozó alkotmányos és törvényi szabályozás alapján — mint komplex politikai alapjog magában foglalja a választásra és a választhatóságra vonatkozó jogot. Az Alkotmány 70. § (1) bekezdése a választhatóságra vonatkozó jog tekintetében három konjunktív feltételt határoz meg: magyar állampolgárság, nagykorúság, a Magyar Köztársaság területén élés. A választásra vonatkozó jog az említett három feltételen kívül megkívánja további feltételként a szavazás napján az ország területén tartózkodást is. Az Alkotmányban szabályozott választójog, azaz a választásra, illetve a választhatóságra vonatkozó jog — az országgyűlési képviselők választására vonatkozó — konkrét tartalmát a Vjt. és a Ve. rendelkezései határozzák meg. Az Alkotmány hivatkozott rendelkezései alapján tehát a törvényalkotó határozta meg azt, hogy milyen konkrét feltételei vannak a választásra, illetve a választhatóságra vonatkozó jognak az országgyűlési képviselők választásán.

A Vjt. 2. § (1) bekezdése határozza meg az országgyűlési képviselők választására vonatkozó választójog feltételeit, amelyek a következők: magyar állampolgárság és nagykorúság. A Vjt. 2. § (3) bekezdése a választójogtól megkülönbözteti a választhatóságot, amelynek feltétele: az országgyűlési képviselők választására vonatkozó választójog és magyarországi állandó lakóhely.

A Vjt. 2. § (4) bekezdése intézményesíti a szavazásban akadályozottság fogalmát, amely szerint a szavazásban akadályozott az, akinek nincs állandó vagy ideiglenes lakóhelye Magyarországon.

A szavazásban való akadályozottság azt jelenti, hogy állandó vagy ideiglenes magyarországi lakóhely hiányában az országgyűlési képviselők választásán választójoggal

egyébként rendelkező nagykorú magyar állampolgár nem szavazhat. A választójog ilyen tartalmú értelmezését támasztja alá az Alkotmánybíróság 3/1990. (III. 4.) AB határozatának indokolása is.

A Ve. 13. § (1) bekezdése előírja azoknak a választójoggal bíró személyeknek a névjegyzékbe történő felvételét, akik a szavazókörben lakóhelyel, ennek hiányában tartózkodási hellyel rendelkeznek.

Az ideiglenes lakóhely, illetve a tartózkodási hely kapcsán sem a Vjt., sem a Ve. nem rendelkezik arról, hogy az ideiglenes lakóhelyel, illetve tartózkodási hellyel rendelkezőnek hol van (állandó) lakóhelye.

A lakóhely, illetve a tartózkodási hely fogalmát az Nytv. szabályozza. E törvény, valamint a Ve. — a korábbi tételes jogi terminológiától eltérően — nem tesznek különbséget állandó és ideiglenes lakóhely között, hanem lakóhelyről és tartózkodási helyről rendelkeznek.

Az Alkotmány korábbi 70. § (1) bekezdése az Alkotmányt módosító, 1994. október 7-től hatályos 1994. évi LXI. törvény hatálybalépése előtt úgy rendelkezett, hogy minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy — ha állandó lakóhelye Magyarországon van — az országgyűlési és a helyi önkormányzati választásokon választható és — ha a választás napján az ország területén tartózkodik — választó legyen.

A jogalkotó az e rendelkezés helyébe lépő 1994. évi LXI. törvény 2. §-ának (1) bekezdésével váltotta fel az „állandó lakóhely” fogalmát a „Magyar Köztársaság területén élő” kifejezéssel.

Az Nytv. szerinti lakóhely, illetve tartózkodási hely fogalmak a 15/1991. (IV. 13.) AB határozattal megsemmisített, az állami népeségnyilvántartásról szóló 1986. évi 10. törvényerejű rendelet és a végrehajtásáról szóló 25/1986. (VII. 8.) MT rendelet által szabályozott állandó, illetőleg ideiglenes lakóhely jogszabályi meghatározásokat váltották fel.

Az Nytv. 5. §-a a polgár lakóhelyének, tartózkodási helyének és lakcím adatának fogalmait a saját alkalmazási körére szorítva határozza meg, nem érintve tehát sem a Vjt. és a Ve. egészét.

A fentiek alapján az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az a magyar állampolgár, aki a vonatkozó alkotmányos és törvényi rendelkezések alapján választójoggal rendelkezik, és akinek Magyarországon a jogszabályoknak megfelelően bejelentett tartózkodási helye van — és ezt az erre a célra szolgáló hatósági igazolvánnyal igazolja —, jogosult arra, hogy a névjegyzékbe felvétel nyerjen.

A helyi választási iroda vezetője, illetve a szavazatszám-láló bizottság köteles hitelt érdemlően meggyőződni arról, hogy a névjegyzékbe felvételét kérő ilyen személy vonatkozásában az Alkotmány 70. § (3) bekezdésében és a Vjt. 2. § (2) bekezdésében szabályozott kizáró okok nem állnak fenn.

Dr. Ficzere Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**A Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének
4/2002. (MK 35.) MSZH**

k ö z l e m é n y e

**a Hungelektro 2002, 7. Nemzetközi Elektronikai
Konstrukció és Technológiai Szakkiállításon
és Konferencián bemutatásra kerülő találmányok,
védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási
kedvezményéről**

Az 1995. évi XXXIII. törvény 3. §-ának *b*) pontja, az 1997. évi XI. törvény 53. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja, a 2001. évi XLVIII. törvény 40. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja és az 1991. évi XXXVIII. törvény 36. §-ának (1) bekezdése alapján közzéteszem, hogy a 2002. április hó 23. és 25. napjai között Budapesten megrendezendő, a Hungelektro 2002, 7. Nemzetközi Elektronikai Konstrukció és Technológiai Szakkiállításon és Konferencián bemutatásra kerülő találmányokat, védjegyeket, formatervezési és használati mintákat az említett jogszabályokban meghatározott kiállítási kedvezmény illeti meg.

Dr. Bendzsel Miklós s. k.,
a Magyar Szabadalmi Hivatal elnöke

Az Oktatási Minisztérium

p á l y á z a t i f e l h í v á s a

**az oktatási miniszter hatáskörébe tartozó
szakképesítések szakmai vizsga szervezésére történő
jogosultság elnyerésére**

Az Oktatási Minisztérium a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 13. §-ának (1) bekezdése alapján pályázatot hirdet szakképzést folytató intézmények, továbbá szakmai vizsga szervezésére feljogosított szakmai szervezetek részére. A pályázat célja szakmai vizsga szervezésére való jogosultság elnyerése.

Pályázatot adhat be:

1. valamennyi, önálló jogi személyiséggel rendelkező szakképzést folytató intézmény, amely legalább két éve szerepel a felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásba vételéről szóló 48/2001. (XII. 29.) OM rendelet alapján* létrejött nyilvántartásban;

2. valamennyi, jelenleg szakmai vizsga szervezésére feljogosított szakmai szervezet.

* A rendelet hatályaon kívül helyezte a szakképzés megkezdésének és folytatásának feltételeiről szóló 45/1999. (XII. 13.) OM rendelet 2. § (3)—(4) bekezdését és 19—28. §-ait azzal, hogy a létrejött nyilvántartás a nyilvántartásba vételtől számított két évig a jelenleg hatályos rendeletben meghatározott nyilvántartásba vétellel minősül egyenértékűnek.

Egy pályázó — függetlenül attól, hogy hány szakképzés megszerzésére irányuló szakmai vizsga szervezésére kér feljogosítást — egy pályázatot nyújthat be.

A szakmai vizsga szervezőjének a feladatait a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet határozza meg.

A pályázatnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

1. a pályázó neve, székhelye, tevékenységi körének bemutatása;

2. annak bemutatása, hogy a szakképzést főtevékenységként végzi-e, ha nem, akkor tevékenységében milyen szerepe van a szakképzésnek;

3. a pályázó szakképzési tevékenységének szakképesítéskénti bemutatása (képzések száma, képzésben résztvevők száma, tárgyi feltételek, oktatók);

4. szakmai vizsga szervezési tevékenységének bemutatása, amennyiben ilyen korábban folytatott a pályázó;

5. kamara, szakmai szervezet támogató nyilatkozata, egyéb referenciák, amelyek alkalmasak a szakképzési tevékenység megítélésére;

6. azon szakképesítések megnevezése, OKJ száma, amelyre a vizsgaszervezési feljogosítást kéri a pályázó;

7. a pályázó intézményben kialakított vizsgaszervező egység tárgyi és személyi feltételeinek bemutatása:

— az egység helye a szakképzést folytató intézmény szervezeti felépítésében,

— az egység vezetőjének és dolgozóinak szakmai önéletrajza,

— az egység elhelyezésére szolgáló helyiség felszereltsége (különös tekintettel a telefon, fax, számítógép, elektronikus levelezés feltételeire, az írásbeli tételek titkos kezelésének feltételeire),

— az irattározás feltételei és rendje;

8. a pályázó intézményben alkalmazott minőségbiztosítási rendszer bemutatása.

A pályázathoz csatolni kell:

1. a pályázó 30 napnál nem régebbi cégkivonatát vagy annak hiteles másolatát, szakmai szervezet esetén az alapító okirat/alapszabály hiteles másolatát, valamint a nyilvántartásba vételről szóló bírósági határozat hiteles másolatát,

2. szakképzést folytató intézmény esetén a felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásba vételének feltételeiről szóló 48/2001. (XII. 29.) OM rendelet 4. §-ában említett tanúsítvány* másolatát,

* A rendelet hatályaon kívül helyezte a szakképzés megkezdésének és folytatásának feltételeiről szóló 45/1999. (XII. 13.) OM rendelet 2. § (3)—(4) bekezdését és 19—28. §-ait azzal, hogy a létrejött nyilvántartás a nyilvántartásba vételtől számított két évig a jelenleg hatályos rendeletben meghatározott nyilvántartásba vétellel minősül egyenértékűnek.

3. a fenti rendelet 11. §-ának (2) bekezdésében említett beszámoló* másolatát, szakmai szervezet esetén a szakmai vizsgáztatásra történt feljogosítás óta végzett szakmai vizsgáztatásról készített beszámolót,

4. a Nemzeti Szakképzési Intézettel (a továbbiakban: NSZI) kötött megállapodás egy példányát, melyben a pályázó intézmény vállalja, hogy a szakmai vizsgák szervezése és lebonyolítása során az NSZI által kidolgozott eljárásrend szerint jár el,

5. igazolást arról, hogy a pályázónak nincs az illetékes adó- és vámhatóság által nyilvántartott, lejárt köztartozása, továbbá nincs tartozása a Munkaerőpiaci Alap Fejlesztési és Képzési Alaprésze felé,

6. — amennyiben a pályázó a csőd eljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi II. törvény hatálya alá tartozó szervezet — nyilatkozatot arra vonatkozólag, hogy a kérelmező nem áll csőd-, végelszámolási és felszámolási eljárás alatt.

Az elbírálás során előnyben részesül az a pályázó, aki

— az adott szakképesítés(ek) oktatásában gyakorlattal rendelkezik,

— vizsgaszervezésben többéves gyakorlattal rendelkezik,

— országos hálózat keretében tud vizsgát szervezni, és a vizsga megszervezéséhez szükséges személyi, tárgyi feltételeket a szakmai vizsgáztatás minden helyszínén biztosítani tudja,

* A rendelet hatályon kívül helyezte a szakképzés megkezdésének és folytatásának feltételeiről szóló 45/1999. (XII. 13.) OM rendelet 2. § (3)—(4) bekezdését és 19—28. §-ait azzal, hogy a létrejött nyilvántartás a nyilvántartásba vételtől számított két évig a jelenleg hatályos rendeletben meghatározott nyilvántartásba vétellel minősül egyenértékűnek.

— az Országos Képzési Jegyzék szerinti egy adott szakmacsoportba sorolt, az oktatási miniszter hatáskörébe tartozó valamennyi szakképesítésre vállalja szakmai vizsga szervezését.

A pályázattal kapcsolatos egyéb információk:

1. A pályázattal elnyerhető vizsgaszervezési jogosultság 2002. július 1-jétől 2004. június 30-ig érvényes. Az oktatási miniszter a vizsgaszervezési jogosultságot bármikor visszavonhatja, amennyiben a szakképzést folytató intézmény nem az érvényes jogszabályok szerint jár el, valamint ha a pályázathoz csatolt nyilatkozatok érvényüket veszítik.

2. A pályázat benyújtásának határideje: 2002. április 10. (postára adás ideje). A pályázatokat 5 példányban kell benyújtani az Oktatási Minisztérium Szakoktatási Főosztályára címezve (1055 Budapest V., Szalay u. 10—14.). Határidő után postára adott pályázatok nem kerülnek értékelésre. A pályázat eredményéről, a szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézmények, szervezetek az oktatási miniszter rendeletéből értesülhetnek, amelyet 2002. június 30-ig a Magyar Közlönyben kell megjelentetni.

3. Azon szakképesítések listája, amelyek megszerzésére szakmai vizsga szervezésére történő feljogosításra ezen pályázat keretében pályázni lehet, megtalálható az Oktatási Minisztérium honlapján: www.om.hu

4. Nem kell pályázniuk azoknak az iskoláknak, amelyek a 16/1994. (VII. 8.) MKM rendelet alapján látnak el vizsgáztatási feladatokat, az e rendeletben megjelölt szakképesítések tekintetében.

Értékelési szempontok a szakmai vizsga szervezésére történő jogosultság elnyerésére benyújtott pályázatokra

I.

Formai követelmények

1. A pályázó önálló jogi személyiséggel rendelkezik: igen nem

2. A pályázat kötelező tartalmi elemei:

	Van	Nincs
Szakképzési tevékenység bemutatása		
Támogató nyilatkozatok, referenciák		
Szakképesítések megnevezése, amelyekre a vizsgaszervezési jogosultságot kéri		
Vizsgaszervező egység bemutatása		
Minőségbiztosítási rendszer bemutatása		

3. A pályázat kötelező mellékletei:

	Van	Nincs
Cégekivonat, cégbejegyzés másolata		
Tanúsítvány*		
Beszámoló**		
Együttműködési megállapodás az NSZI-vel		
Igazolások arról, hogy nincs köztartozása		
Nyilatkozat arról, hogy nem áll felszámolási eljárás alatt (ha ilyen benyújtására kötelezett)		

A szakképzést folytató intézmény által benyújtott pályázat formai okokból kerül elutasításra, amennyiben a fentiek közül egyre is „nem” vagy „nincs” a válasz, szakmai vizsga szervezésére feljogosított szakmai szervezetnek nem feltétlenül kell tanúsítvánnyal rendelkeznie.

II.

Értékelő lap

Értékelési szempont	Maximálisan adható pontszám	Elért pontszám
Tevékenységében a szakképzés súlya	10	
Szakmai múlt (különös tekintettel a pályázatban szereplő szakképesítések vonatkozásában)	10	
Vizsgaszervezési gyakorlat	10	
Támogató nyilatkozatokból, referenciákból megállapítható szakmai tevékenység	10	
A vizsgáztatáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételek	50	
Ezen belül:		
— a vizsgaszervező egység elkülönülten került-e kialakításra	10	
— a vizsgaszervező egység vezetője, dolgozóinak szakmai felkészültsége	10	
— a vizsgaszervező egység technikai felszereltsége (számítógép, E-mail)	10	
— az irattározás feltételei	5	
— országos hálózattal rendelkezik-e, és a vizsgáztatáshoz szükséges személyi, tárgyi feltételek valamennyi vizsgahelyszínen biztosítottak-e	15	
A szakmacsoportba tartozó valamennyi szakképesítés megszerzésére irányuló szakmai vizsga szervezését vállalja	5	
Az adott szakképesítés, amelyre vizsgaszervezési feljogosítást kér a pályázó, oktatásában szerzett gyakorlat	5	
<i>Összesen:</i>	<i>100</i>	

* Szakképzést folytató intézmény esetében felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásba vételének részletes szabályairól szóló 48/2001. (XII. 29.) OM rendelet 11. §-a, illetve 14. §-ának (2) bekezdésében meghatározottak szerint.

** Szakképzést folytató intézmény esetében felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásba vételének részletes szabályairól szóló 48/2001. (XII. 29.) OM rendelet 11. §-a, illetve 14. §-ának (2) bekezdésében meghatározottak szerint, szakmai vizsga szervezésére feljogosított szakmai szervezet esetében a feljogosítás óta eltelt időszakról készített beszámoló.

**A Központi Kárrendezési Iroda
k ö z l e m é n y e
a 2002. április 29-től május 11-ig
terjedő időszak
— I. földalapra vonatkozó —
termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák a 2002. április 29-től május 11-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1991. évi XXV. törvény 20. §-ának (1) bekezdése alapján az alábbiakban tesszük közzé:

Tájékoztató az árverés fontosabb szabályairól

1. Az ingatlanok tehermentesen kerülnek árverésre, kivéve az 1991. évi XXV. törvény 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással csökkentett összegű megtérítésének kötelezettségét.

2. Az ingatlanok adatai és térképe az ingatlan fekvése szerinti önkormányzat hirdetőtábláján és a gazdálkodó szervezetnél, valamint az árverés helyszínén megtekinthetők.

3. Az ingatlanok AK értékben kerülnek árverezésre. Amennyiben az igénybejelentés alapján egyezség jön létre, úgy az 1000 Ft/AK értékben kerül átszámításra. Az egyezség tényét az árverésen be kell jelenteni; ha egyezség nem jön létre, egy AK érték az 1991. évi XXV. törvény 22. §-ának (1) bekezdése alapján 3000 Ft/AK kikiáltási áron indul.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet és/vagy mezőgazdasági vállalkozást támogató utalványt (banki letéti igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít, vagy visszaadásra kerül.

5. Az árverésen az 1991. évi XXV. törvény 21. §-a alapján az öt megillető kárpótlási jegyekkel (utalvánnyal) és banki letéti igazolással az a kárpótlásra jogosult vehet részt,

a) akinek az elvett termőföldje a gazdálkodó szervezet tulajdonában vagy használatában van;

b) aki a termőföldet árverező szövetkezetnek 1991. január 1-jén és az árverés időpontjában is tagja, illetőleg az árverés időpontjában azért nem tagja, mert tagsági viszonya az Ámt. (1992. évi II. törvény) hatálybalépését követően kiválással, a szövetkezet gazdasági társasággá történő átalakulása, vagy a szövetkezet megszűnése folytán szűnt meg (ez a módosítás 1993. január 23-án lépett hatályba);

c) akinek 1991. június 1-jén abban a községben, városban volt állandó lakóhelye, ahol az árverező gazdasági szervezet termőföldterülete van.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell. A jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételtől ki kell zárni.

Figyelmeztetés

Árverezni a 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 28., 29. és 30. §-ai alapján személyesen vagy meghatalmazott útján vagy — több kárpótlásra jogosult esetén — együttesen lehet. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

A 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 33. §-ának (5) bekezdése alapján az árverés vezetője kizárja a további árverésből azt az árverezőt, aki az ajánlat lezárását követően nem él vételi jogával. A kizárt személy az árverési előlegét elveszti. Az elvesztett árverési előleg az államot illeti meg.

A vételi jogot csak az a jogosult gyakorolhatja, aki kötelezettséget vállal a termőföld mezőgazdasági hasznosítására (fertőzésmentes és gyommentes állapotban tartására), és arra, hogy a termőföldet a mezőgazdasági termelésből öt éven belül nem vonja ki. Amennyiben vállalt kötelezettségét a tulajdonszerzéstől számított öt éven belül megszegi, a termőföld kártalanítás nélkül állami tulajdonba kerül és árverés útján lesz értékesítve.

A kárpótlásra jogosult tanyatulajdonost, a tanyája körüli termőföldre az árverés során elővásárlási jog illeti meg.

A vételi jog alapján szerzett termőföldnek a tulajdonszerzéstől számított három éven belül történő elidegenítéséből származó bevételnek termőföldre fordított értéknövelő beruházási kiadásokkal csökkentett részét teljes egészében az elidegenítés évében kell a tulajdonosnak a személyi jövedelemadó alapjául szolgáló összjövedelméhez hozzászámítani. Bevételnek az illetékiszabás alapjául szolgáló forgalmi értéket kell tekinteni.

Az árverésen bármely okból meg nem jelenő kárpótlásra jogosult később, a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet; ebből az okból az árverés eredménye nem változtatható meg.

Árverési kifogást nyújthat be az árverésen részt vevő árverező, továbbá az árverésből kizárt személy az árverés lezárását követő három napon belül a Központi Kárrendezési Irodához.

A kárpótlásra jogosult az általa megvásárolt termőföld AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással csökkentett összegű megtérítésére köteles a földet az árverésen eladó részére.

A termőföld hasznosítását és védelmét szolgáló és/vagy a termőföld értékét növelő meliorációs, öntözési és útépitési beruházások esetében a beruházási költségeknek az állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett értékét kell a földet kiadó részére megtéríteni. A gazdálkodó szervezet által elvégzett számítás helyességét a kárrendezési iroda ellenőrzi.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő termőföld új tulajdonosa a földet átadó gazdálkodó szervezet részére köteles megtéríteni az új gazdasági évet előkészítő, szükséges

fő gazdasági munkáknak (szántás, talajerő-visszapótlás), a zöldleltári értékeknek (pl. 3 évnél nem idősebb takarmányvetés) a gazdálkodó szervezet táblatörzskönyve alapján számított ellenértékét. A térítés mértékében és módjában az új tulajdonos és a gazdálkodó szervezet állapodik meg.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő földeket az annak fekvése szerint illetékes körzeti földhivatal adja birtokba.

A gazdálkodó szervezet hozzájárulásával a földhivatal birtokba adja a termőföldet akkor is, ha a birtokba adás

egyéb feltételei fennállanak, de a jogosult az elismert tartozását nem fizette meg, vagy részletfizetésben állapodott meg.

Felhívjuk a tisztelt árverezni szándékozók figyelmét, hogy a *Tájékoztató az árverés fontosabb szabályairól*, valamint, hogy e *Figyelmeztetés* az összes termőföld árverési hirdeteménnyel kapcsolatban figyelembe veendő.

Központi Kárrendezési Iroda

Pest megye

A Központi Kárrendezési Iroda Dunakeszi városban, az Alagi Állami Tangazdaság, Dunakeszi által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Dunakeszi, Állomás sétány 17., József Attila Művelődési Központ
2. Az árverést a Bács-Kiskun és Pest Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 2002. május 6., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Dunakeszi

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
036/4	58 ha 5669 m ²	szántó	568,10		

Dr. Benczúr Csaba s. k.,
mb. kirendeltségvezető

A Központi Kárrendezési Iroda közleménye

A Magyar Közlöny 2002. évi 28. számában, a 1794. oldalon megjelent, Nyírlúgos községben a 2002. április 15-én, 10 órára kitűzött termőföld árverés hirdetményében a 8801 helyrajzi szám helyesen: 8301.

A hirdetmény többi adata változatlan.

Központi Kárrendezési Iroda

A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye

A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján — az eddig közzétetteken

kívül — az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámát teszi közzé:

463681A
727155A
005109C
403688B
204656A
054970B
806137B
892318A
521594A
271949B
257897B
901017A
601536B
074644C
411286A
400347B

161320B
327199A
438332A
317261B
801950A
355036A
955407A
557699A
010704B
850143A
375653B
247316A
890671A
649704A
171979A
146276B

795351A
219826C
109530B
444493A
609536A
663710B
363431B
778612B
220295B
568508B
478466B
868514A
157683A
170992C

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

Tulzás nélkül állítható: a megfelelő jogi tájékozottság ma már alapvető szükséglet – nem csupán a jogászok, ügyvédek és más, jogi kérdésekkel hivatásszerűen foglalkozó szakemberek számára, de szinte mindenkinek, aki biztonsággal akar mozogni egyre bonyolultabb világunkban. Ezért nem véletlen, hogy napjainkban hihetetlenül megszorodtak a jogi kérdésekkel foglalkozó tanácsadó műsorok, szakkönyvek, folyóiratok és több-kevesebb rendszerességgel megjelenő egyéb kiadványok. A

Házi Jogtanácsadó

hagyományos színfolt ezen a palettán. Havilapként immár huszonkilencedik éve nyújtja az olvasónak azt, amire a jog világából a legnagyobb szüksége lehet.

- Hónapról hónapra áttekinti az aktuális jogszabályváltozásokat.
- Minden számban részletesen foglalkozik egy-egy időszakról, széles rétegeket közelről is érintő témával (pl. adó, társadalombiztosítás, családtámogatási rendszer, fogyasztói jogok, társasági törvény stb.).
- További rovataiban tanácsokkal, információkkal, jogszabály-magyarázatokkal szolgál
(*Társasházunk* – tanácsok a társasház mindennapi ügyeinek intézéséhez;
Vállalkozás – hasznos információk a gazdasági élet szereplőinek;
Röviden – új jogszabályokról, jogszabályváltozásokról;
Törvények, rendeletek – az újonnan kihirdetett törvények, rendeletek listája;
Olvasóink kérdezték – válaszok közérdeklődésre számot tartó kérdésekre).

Mi az, amiben

a Házi Jogtanácsadó több, mint a hasonló témájú kiadványok?

- Ez az egyetlen olyan jogi folyóirat, amely teljes terjedelmében – 96 oldalon – jogszabály-ismertetést, -magyarázatot tartalmaz.
- Információit egyszerű, közérthető, a laikusok által is könnyen hasznosítható módon fogalmazza meg, így nemcsak a szakértőknek szól, hanem intézmények, kisvállalkozások, magánemberek segédeszköze is.
- Szerzői olyan ismert és elismert szakemberek, akik az elméleti tudnivalókon kívül a gyakorlati alkalmazás kérdéseiben is megbízható tanácsadók; a szerkesztés, a rovatok és a témaválasztás tekintetében pedig mindig az olvasók igényeit tartja szem előtt.
- Ugyancsak az olvasók kívánságának eredménye a kitalált zsebkönyvformátum, amely lehetővé teszi, hogy bármikor, bárhol kéznél legyen és kényelmesen fellapozhassák.
- Hirdetések közlésére is lehetőséget nyújt, további információkkal segítve az olvasókat.
- Végül, de nem utolsósorban: ára a legkisebb vállalkozás számára is elfogadható!

Hogyha eddig is előfizetője volt lapunknak, Önt nem kell meggyőzni, biztosan egyetért velünk.

Javasoljuk, hogy azok is győződjenek meg róla, akik eddig nem ismerték e lapot: amilyen kicsi, olyan nagy segítség a mindennapokban a **Házi Jogtanácsadó!**

Előfizetem a **Házi Jogtanácsadó**t példányban. 2002. évi éves előfizetési díja 2688 Ft áfával, fél évre 1344 Ft áfával.

A befizetéshez számlát , csekket kérek.

Előfizető neve, címe: _____

Ügyintéző neve, telefonszáma: _____

Dátum: _____

Cégszerű aláírás: _____

Előfizetésben megrendelhető: a **Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.** címén (postacím: **1394 Budapest 62, Pf. 357**) vagy a **318-6668** faxszámán, vagy a **www.mhk.hu/hj** internetcímen található megrendelőlapon. Az előfizetésről további információ kérhető a következő telefonszámon: **266-9290/234, 235** mellék.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2002. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest 62. Pf. 357. Fax: 318-6668.)

A 2002. évi lapárak

Magyar Közlöny	56 784 Ft/év	Magyar Közigazgatás	5 376 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	10 752 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alaprogram Hírlevele	2 688 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 688 Ft/év	Oktatási Közlöny	13 776 Ft/év
Belsőügyi Közlöny	14 448 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 360 Ft/év
Cégek Közlöny	59 136 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	18 144 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	14 784 Ft/év	Pénzügyi Szemle	13 104 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	10 416 Ft/év	Statisztikai Közlöny	7 728 Ft/év
Határozatok Tára	13 104 Ft/év	Szociális és Munkavédelmi Közlöny	10 416 Ft/év
Házi Jogtanácsadó	2 688 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 720 Ft/év
Hírközlési Értesítő	3 696 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	4 032 Ft/év
Hivatalos Értesítő	8 400 Ft/év	Vízügyi Értesítő	7 392 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 688 Ft/év		
Igazságügyi Közlöny	9 072 Ft/év	Élet és Tudomány	6 384 Ft/év
Gazdasági és Foglalkoztatási Közlöny	13 776 Ft/év	Ludové Noviny	1 680 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	8 064 Ft/év	Neue Zeitung	2 688 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	13 776 Ft/év	Természet Világa	3 696 Ft/év
Kulturális Közlöny	11 088 Ft/év	Valóság	4 032 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	11 424 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen:

Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlapon.

Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.

Éves előfizetési díja 2688 Ft áfával.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2002. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	64 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	112 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	80 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	128 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2001. évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2002. évi éves előfizetési díj: 56 784 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 112 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

02.0454 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.